

YALE
MEDICAL LIBRARY

HISTORICAL
LIBRARY

From ACK. - July 30, 1936

of Sacrobosco

" Thus far my list of some thirty incunable editions is headed by the one of Ferrara, kindly and considerately signed by that Frenchman Belfortis in A.D. 1472, but between that and the next signed edition (Bologna de Lapis 1477) there are two unsigned ones about whose position in chronological sequence there are definite doubts. Evidently in those years there was a tremendous demand for the little book. The world was almost as hard up as it is now, 1475 was the great plague year and before and after troubles were rampant. Hence solid information about conditions in the macrocosm were truly needed. And nobody could better do that than the Holywood Yorkshireman who though nearing his 250th year was still as fresh and young as any of the printer's contemporaries.

The vitality of some of those old books is to me a frequent wonder. I have already tried to express it in my Gleanings, but I see that I did not mention, the ^{of} Flamsteed, the fine astronomer and helpmate of Newton, somewhere said that it was Sacrobosco that inspired him to take up the study of the starry skies. That is vitality indeed. About the rejuvenating influence of printing Singer in this weeks Times Litt. Supp. in a very nice leader "One increasing purpose" hit on a happy phrase that seems to me pertinent to the subject. "Science" he says, "thus revived, exhibited that truest sign of life, the power of reproduction." MSS got so illegible that printing must have come to many as an immense relief.

So you see I can heartily congratulate you on this "verboten" (do you know the neolatin term verbotenus?) acquisition of this book. Of course I would like to see the book and no doubt I shall soon when I come but I will not ask you to send it. If entirely convenient I should of course like to have for my records photo-stats of page one and last and one or the other inside. The printer of this book is very puzzling, Florenz of Strasburg closely related to one Adam of Ambergau have kept me intensively preoccupied for many years. He may have merely copied the Ferrara ed. but he may also have expertly used a Ms. That the book saw the light of day before 1472 was over is quite sure, but whether this was in 1471 as your cataloguer says we cannot be sure of without documentary proof. The text at any rate is the same as that of Ferrara.

1

T

R A C T A T V M D E S P E R A . .

Quatuor capitulis distinguimus dicētes. primo quid sit spæra. qd eius cētrum. quid axis spæræ. quid sit. polus mūdi. quot sint spæræ. & quæ sit forma mūdi. In seūdo de circulis ex quibus hæc spæra materialis componitur. & illa supercoelestis quæ per istam ymaginat cōponi itelligit. In tercio de ortu. & occasu signorū. de diuersitate noctiū. & di erū & de diuisione climatū. In quarto de circulis & motu plaetarū. & de causis eclipsium solis. & lunæ . .

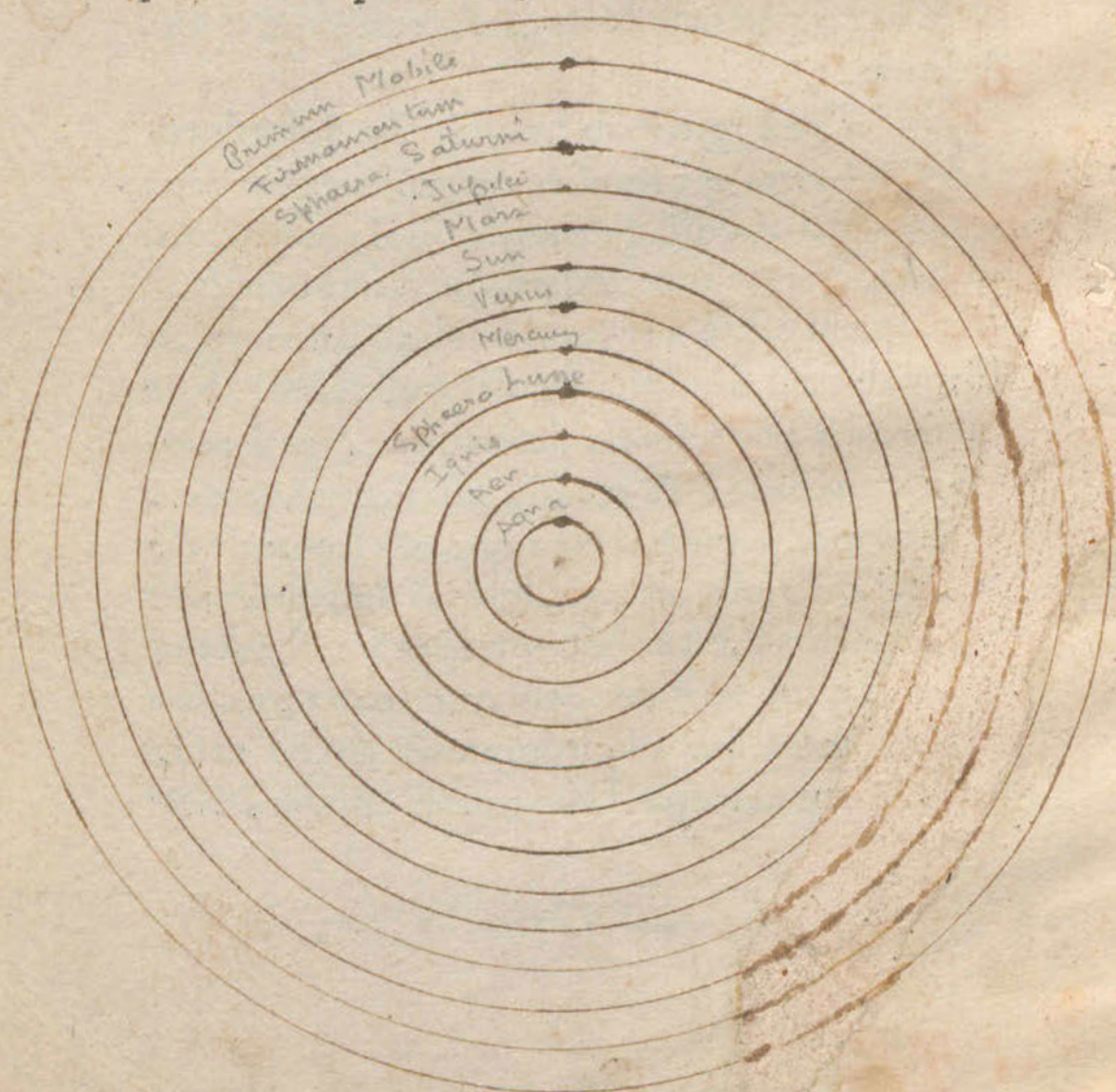
S Pæra igitur ab Euclide sic describitur Spæra est transitus circūferentiæ dimidii circuli quociens fixa diametro quo usq; ad locum suum rediens circumducitur. Vel spæra est tale rotundū solidū quod describitur ab arcu dimidii circuli circūducto. Spæra uero a Theodosio sic describitur. Spa ē quoddā corpus solidū. & rotūdū una superficie cōtētū i cuius medio pūctus est a quo oēs lineæ ductæ ad superficiē. i. usq; ad circūferētiā sūt æquales. Et ille pūctus dicitur cētrum spæræ. Linea uero recta transciens per centrum spæræ applicās extremitates suas ad circumferētiā ex utraq; pte dicitur axis spæ. Duo quidē pūcta axē ter

est congrua
Est congrua *quædam* deputatū mon^{io}. s. Marie ex cœsennia. sig. 252

Libri
Libri Jacobi Gentili Romani

minātia dicūt poli mundi. Spæra aut dupliciter
 diuidit: secūdū substātiā. & secūdū accidēs. Secū
 dū substantiam. in spærā nonā. quæ primus mo
 tus siue primū mobile dicitur. & in spæram stel
 larum fixarum. quæ firmamentum nuncupatur
 & in septem spæras. vii. planetarū: quarū quædā
 sūt maiores quædā minores secundū q̄ plus acce
 dūt. uel recedūt a firmamēto. Vnde inter illas.
 spæra saturni est maxima. spæra uero lunæ minima
 prout in sequenti figura. continetur .j. .ii. .iii.

2
Secūdu accidēs uero diuiditur in spæram rec
tam .& obliquam . Illi enim dicuntur habere
spæram rectā q̄ manēt sub æqnoctiali circulo: si
aliquis ibi manere possit .& dicitur recta. quoni
am neuter polus magis ab altro illis eleuatur: uel
quoniā illoꝝ orizon interfecat æqnoctialē & in
terfecat. ab eodē ab āgulos rectos spales. Illi ue
ro dicunt hñe spæra obliquā quicūq̄ hitāt citra
æqnoctialē: uel ultra: si aliq̄s ibi manere possit.
Illis enim supra orizontē alter poloꝝ eleuat. reli
quus semp deprimi: uel quoniā illoꝝ orizō arti
ficialis interfecat æqnoctialē. uel iterfecatur ab
eodē ab angulos impares .& obliquos . . . . .

¶ Niuerſalis mūdi machina in duo diuidit in
æthereā: & elemētarē regionē. Elemētaris
q̄ dē alterationi cōtinuæ puia existens i quatuor
diuiditur. Est enī terra quasi cētꝝ in medio om
niū sita circa quā aqua: circa aquā aer: circa aerē
ignis: & ille purus: & non turbidus orbē lunæ ē
attingēs: ut ait Aristotiles in libro methaurorū.
Sic enī ea disposuit **D**eus gloriosus : & sublimis.
Et hæc quatuor elemēta dicūtur quæ uicissim
a semetipsis alterātur. corrūpūtur: & regeneran
tur. Sunt autē elemēta corpora simplicia: quæ
in ptes diuersarū formarū minime diuidi possūt:
ex quoꝝ cōmixtione diuersæ generatorū spēs fu

erit. Trium quorū qlibet terrā orbiculariter un
diq; circūdat. nisi quantū siccitas terræ humori
aquæ obsistit ad uitā aīantium tuendā. Oīa etiā
præter terram mobilia existūt: quæ ut cētq; mū
di ponderositate sui magnū extremorū motū un
diq; æqualiter fugiēs rotūdæ spæræ mediū pos
sident. Circa elemētarē qdem regionē æthæ
rea lucida a uariatione omī sua immutabili essen
tia immunis existēs motu cōtinuo circulariter
incedit. Et hæc a philosophis quāta nūcupatur es
sentia: cuius nouē sūt spæræ sicut in p̄ximo tac
tū ē. s. lunæ: mercurii: ueneris: solis: martis: louis
Saturni: Stellarum fixarū: & coeli ultimi. Istarū
aut quælibet superior īferiorē spærice circum
dat: quarū qdē duo sūt motus: Vnus enī coeli ul
timi sup̄ duas axis extremitates. s. polū articū: &
antarticū ab oriēte p̄ occidētem. iteq; rediēs in
oriētem: quē æquinoctialis circulis p̄ mediū di
uidit. Est & aliarū inferiorū spærarū motus per
obliquū huic opponit̄ super axes suos distātes a
primis. xxiii. gradibus. Sed primus oēs alias spæ
ras secū impetu suo rapit infra diē: & noctē cir
ca terrā semel: illis tamē cōtranitentibus. Vt oc
taua spæra in centum annis gradu uno: hūc siq;
dē motū secundum diuidit p̄ mediū zodiacus.
sub quo quilibet septem planetarū spærā habet

*Illis est transi
tū octaua et 7ma
planeta*

3
ppriam : i qua differt motu proprio cōtra cōeli
ultimi motū & idiuerfis spaciis tēporū ipsū me
tit: Vt Saturnus. xxx. annis. Iupiter in xii. Mars
duobus. Sol. ccc. lxxv. diebus. & sex horis. Venus.
& Mercurius cū sole ferūt similiter. Luna uero
xxvii. diebus & viii horis. ; ; ; .

Quod autē cōelū moueat ab oriēte i occidētē
signū ē. Stellæ quæ oriūtur in oriēte eleuant
paulatī. & successiue quousq; ueniant i medium
cōeli. & sūt semp in eadē p̄pinq̄uitate. & remo
tione ad inuicē. & ita semp se habētes tēdunt i
occasum continue. & uniformiter. Est & aliud
signū. Stellæ quæ sūt iuxta polū articū. quæ no
bis nūq̄ occidūt mouētur cōtinue. & uniformi
ter circa polū describēdo circulos suos. & sunt
semp in æquali distātia ad inuicē. & p̄pinq̄uita
te: Vnde p̄ istos duos motus cōtinuos stellarum
tā tendētium ad occasū q̄ nō. patet q̄ firmamē
tum mouetur ab oriēte in occidētem. Quod
aut sit cōelum rotūdum triplex ē ratio. Similitu
do. s. Comoditas. & necessitas. Similitudo q̄a mū
dus sensibilis factus est ad similitudinē mūdi ar
chetipi in quo nō est principiū nec finis: Vnde
ad similitudinē huius. mundus sensibilis habet
formā rotūdā in qua nō est assignare p̄ncipium
neq; finem. Comoditas quia omīum corporum

similitudo ad archetipum
mūdi archetipi. archetipus nō p̄ncipium
sicut in mōdo
na nō ē p̄ncipium neq;
finis ita in ista
similitudine nō ē
p̄ncipium neq; finis

*mūdi archetipi: ē illa species i istius mūdi q̄ erat
in mente diuina in secula.*

Ysopi metrorū spæra maximū est . omīm ēt for
maz rotūda ē capacissīa: quoniā igit maximū est
rotūdum ideo capacissimū . unde cū mūdus oīa
contineat talis forma fuit illi utilis . & comoda .

Necessitas qā si mūdus esset alterius formæ q̄
rotūdæ .s. trilateræ . uel quadrilateræ . uel multila
teræ sequerētur duo incōuenientia .s. q̄ locus ae
ris ēt uacuus . uel sine corpore . & corpus sine lo
co . quorū utq; falsū ē sicut patet in āgulis ele
uatis . & circūuolutis . Itē dicit alfagranus . Si cœ
lū esset planū . aliqua ps esset nobis ppīqor alia
illa .s. quæ esset sup caput nostrū : Igit stella ibi
existēs esset nobis ppinquier q̄ existēs in ortu .
uel occasu : sed quæ nobis ppinqora sunt maiora
uidētur : ergo sol . uel alia stella existens ī medio
coeli maior deberet uideri q̄ existēs in ortu . uel
in occasu : cuius contrariū uidemus contingere .
Maior enī apparet sol . uel alia stella existēs ī ori
ēte . uel occidēte q̄ in medio cœli . Sed cū rei
ueritas ita nō sit . huius apparētiæ cā ē q̄ in tpr
yemali . uel pluuiali . qdā uapores ascēdūt īter af
pectū nostrū & solē . uel aliā stellā . & cū illi uapo
res sint . corpus dyaphonū disgregāt radios nos
tros uisuales q̄ nō cōpræhēdūt rē ī sua naturali
& uera q̄titate : Sicut patet de denario p̄iecto in
fūdo aquæ limpidæ q̄ ppter similit̄ disgregatio

nē radioꝝ apparet maioris. q̄ suæ ueræ q̄titatis.:

Vod aut terra sit rotūda

sic patet. Signa & stellæ non æqualiter oriū
tur. & occidunt oībus homībus ubiq̃ existi
bus: Sed prius oriūt. & occidunt illis q̃ sunt. uel
uersus oriētē. & q̃ cicius. & tardius oriuntur &
occidunt q̃busdā cā ē tumor terræ: quod bene
patet p̃ ea quæ fiūt ī sublimi. Vna enī & eadem
eclipsis lunæ numero. quæ apparet nobis in pri
ma hora noctis apparet oriētalibus circa horam
noctis terciā. Vnde cōstat q̃ prius illis nox fuit
& sol prius occidit illis q̃ nobis. cuius rei cā est
tumor terræ.

Quod terra hēat tumorositatē
a septētrione ī austrū. & ecōtra. sic patet. Existe
tibus uersus septētrionē quædā stellæ sūt sēpi
ternæ apparitōnis. s. quæ accedūt ad polū articū
Alia aut sūt sēpiterne occultatōnis quæ sūt p̃
p̃iquæ polo ātartico. Si igit̃ aliis p̃cederet a sep
tētrioē uersus austrū in tātū posset p̃cedere q̃
stellæ quæ prius erāt sēpiterne apparitōnis iā tē
deret ad occasū: & q̃to magis accederet ad austrū
tāto plus mouerēt ī occasū. Ille itēq̃ idē hō poss
et uidere stellas quæ prius fuerāt ei spiṛnæ oc
cultacōnis. & ecōuerso. Cōtīgeret alicui p̃cedēti
ab austro uersus septētrionē huius aut rei cā est
tumor terræ. Itē si terra esset plana ab orien

te ī occidētē tā cito orirēt stellæ occidētalibus
q̄ oriētalibus quod patet esse falsū. Itē si terra
esset plana a septētrione ī austrū. & ecōuerso. stel
læ quæ essēt alicui sēpiterne apparitōnis sēp ap
parerēt ei quocūq; pcederet. quod falsū ē. Sed
q̄ plana fuerit prænimia eius q̄titate uisui hoīm
apparet ...: !;: ...:

Vod autē aqua hēat tumorē. & accedat ad
rotūditatē sic patet. Ponat signum ī littore
maris. & exeat nauis a portu. & ī tātū elōget q̄ o
culus existētis iuxta pedē mali nō possit uidere
signū. Stāte uero naui oculus existētis eiusdē in
sūmitate mali bene uidebit signū illud: Sed ocu
lus existētis iuxta pedē mali melius deberet ui
dere signū. q̄ q̄ est in sūmitate sicut patet per li
neas ductas ab utroq; ad signum. & nulla alia hu
ius rei cā ē q̄ tumor aquæ: excludāt. n. oīa alia im
pedimēta sicut nebulæ. & uapores ascendentes.

Itē cū aqua sit corpus homogeneū totū cū pti
bus eiusdē erit naturæ. & rōis: Sed ptes aquæ si
cut ī gutulis. & roribus herbarū apparet rotūdaā
naturaliter appetūt formā. ergo & totum cuius
sunt partes. ...: !;: ...:

Vod autē terra sit in medio firmamenti sita
sic patet Exeūti ī supficie terræ. stellæ sem
per apparēt eiusdē quātitatis. siue sint ī medio

5
coeli. siue iuxta ortum. siue iuxta occasum. & hoc
ideo est. q̃a terra æqualiter distat ab eis. Si .n.
terra magis accederet ad firmamētū in una pte
q̃ i alia: aliis existēs i illa pte sup̃ficie i terræ quæ
magis accederet ad firmamētū nō uideret coeli
medietatē: Sed hoc ē cōtra ptholomeum. & oēs
phōs dicētes q̃ ubcūq; hō existat sex signa ei o
riū. & sex occidūt & medietas coeli apparet. me
dietas uero occulta ē. Illud idē ē signū q̃ terra
sit tāq; cētꝝ. & pūctus resp̃cū firmamēti: quoni
am si terra esset alicuius q̃tatis resp̃cū firma
mēti nō cōtīgeret medietatē coeli uideri. Itē
si itelligat sup̃ficies terræ plana sup̃ cētꝝ terræ
diuidēs eā p duo æqualia. & p̃cōsequens ipsū fir
mamētū: oculus igit existēs i centro terræ uide
ret medietatē firmamēti. Idē oculus existēs in
sup̃ficie terræ uideret eādē medietatē coeli. Ex
hiis colligitur q̃ insensibilis ē q̃titas terræ quæ est
sup̃ficie i ad cētꝝ. & p̃ consequens q̃titas totius
terræ insensibilis est resp̃cū firmamēti. Dicit
aūt alfragranus q̃ mīma stellan̄ fixan̄ uisu notabi
liū maior ē tota terra: sed ipā stella resp̃cū firma
mēti: q̃ pūctus: multo igit fortius terra cum sit
minor ea. ¶ aūt terra i medie omīm imobili
liter teneat cū sit sūme grauis sic p̃suaderi uide
tur ēē eius grauitas. Omē .n. graue tēdit natura

liter ad cētū: Cētū qdē ē pūctus ī medio firma
 mēti. Terra igitu cū sit sūme grauis ad pūctū il
 lū naturalit̄ tendit. Itē qcquid a medio mouet̄
 uersus circūferētiā coeli ascēdit. terra a medio
 mouetur; ergo ascendit: quod p̄ īpossibili relin
 qtur. Totus aut̄ terræ orbis ābitus auctoritate
 Ambrosii. Theodosii. Euristenis. & phylosophorū
 .xv. zooo. stadia cōtinet diffinit̄. Vnicuiq; qdem
 .ccc. lx. partiū zodiaci. 700. deputādo stadia. Sūp
 to. n. astrolabio ī stellatæ noctis claritate p̄ utrūq;
 mediclinii foramē polo p̄specto graduum ī quo
 steterit medicliniū multitudo. deinde p̄cedat
 cosmimetra directē cōtra septētrionē a meridie
 donec ī alterius noctis claritate uiso ut prius po
 lo steterit alterius uno gradu medicliniū. deīde
 mēsus sit huius itineris spatiū. & iueit̄. 700. sta
 diorū. Deīde datis unicuiq; .ccc. lx. graduum tot
 stadiis terræni orbis ābitus inuentus erit. Ex
 his aut̄ iuxta circuli. & diametri regulā: terræ di
 ameter sic iueniri pōt. Aufer uigesimā secundā
 ptem de circuitu terræ. & remanētis tertia ps
 hoc ē. 50151. stadia & semis. & tertia unius sta
 dii. & erit terreni orbis dyametri siue sp̄situdo.

818 1/2

31

Cap II

Horum autē: . caput. 2. incipit hic
 circuloꝝ qdā sūt maiores. qdā minores ut sē
 sui patet. Maior enī circulus ī sp̄æra dicit̄ qui

6
descriptus in superficie sphaerae super eius centrum sphaera
ra diuidit in duo aequalia. Minor uero qui de
scriptus in superficie sphaerae eam non diuidit in duo aequa
lia: sed in portiones inaequales: inter quos circulos
maiores primo dicendum est de aequinoctiali. Est igitur
aequinoctialis circulus quidam diuidens sphaeram in duo
aequalia. secundum quolibet sui partem aequae distantiae ab
utroque polo. Et dicitur aequinoctialis quia quando sol
transit per illum. quod est bis in anno. in principio Arietis
.s. & librae est aequinoctium in uniuersa terra. Vnde
etiam appellatur aequator diei & noctis quia adaequat
diem artificialem nocti. & dicitur cingulus primi mo
tus. Vnde sciendum est quod primus motus dicitur mo
tus primi mobilis: hoc est nonae sphaerae. siue coeli
ultimi: quod est ab oriente per occidentem rediens iterum in o
rientem: **¶** Item dicitur motus rationalis ad similitudi
nem motus rationalis. quod est in microcosmo. id est in homine. s. qua
do fit consideratio a creatore per creaturas in creato
rem ibi sistendo. Secundus motus est firmamenti. &
planetarum contrarius huic ab occidente per orientem
iterum rediens in occidentem: quod motus dicitur irrationalis
seu sensualitatis ad similitudinem motus microcos
mi quod est a corruptibilibus ad creatorem iterum rediens
ad corruptibilia. Dicitur igitur cingulus primi motus
quia diuidit primum mobile. s. sphaeram nonam in duo
aequalia aequae distantiae a polis mundi. Vnde nota

dū q̄ polus mūdi q̄ nobis sēp apparet d̄r polus
septētrionalis. articus uel borealis. Septemtriona
lis dicit̄ a septētrione hoc ē a miore ur̄sa quæ di
cit̄ a septētrion quod ē bos. q̄a septē stellæ quæ
sūt ī ur̄sa tarde mouēt̄ ad modū bouis cū sint p̄
p̄iquæ polo. Vel dicūt̄ ille septē stellæ septētri
ones. quasi septē triones. eo q̄ terunt p̄tes circa
polū. Articulus q̄dē dicit̄ ab arthos quod ē ma
ior ur̄sa. ē .n. iuxta maiore ur̄sam. Borealis uero
dicit̄ q̄a ē ī illa p̄te a qua uēit boreas. Polus au
tē oppositus dicit̄ antarticus quasi cōtra articū
positus. Dicitur etiā meridionalis q̄a est ex par
te meridiei. D̄r etiā australis. q̄a ē ab illa p̄te a q̄
uēit auster. Ista igit̄ .z. p̄ucta ī firmamēto stabilia
dicūt̄ poli mūdi. q̄a sp̄æræ axē termināt. & ad il
los uoluit mundus: quorū unus sēp nobis appa
ret reliquus uero sēp occultat̄. Vnde uirgi
gilius. Hic uertex nobis sēp sublimis: at illum
Sub pedibus stix atra tenet. manesq̄ profūdi.

Est etiā alius circulus ī sp̄æra q̄ interfecat æq̄
noctialē & ītersecat̄ ab eodē in duas p̄tes æqua
les. & una eius medietas declinat uersus septē
trionē. Alia uersus austrū. Et dicit̄ iste circulus
zodiacus a zoe quod ē uita. quoniā secundū mo
tū planetarū sub illo ē oīs uita in rebus inferiori
bus. Vel dicit̄ a zodias quod ē aīal q̄a cum diui

dat in duodecim ptes æquales. quilibet pars appellat signū. & nomē habet speciale a noīe aīalis ppter pprietatē aliquā cōueniētē tā ipī q̄ aīali uel ppter dispositōnē stellaz fixaz ī illis ptibus ad modū huiusmodi aīaliū. Iste autē circulus latie dicitur sigifer. q̄a fert signa. uel q̄a diuiditur ī ea. Ab Aristotile uero ī libro de generatione. & corruptione dicit obliquus ubi dicit q̄ secūdū accessū & recessum solis in circulo obliquo fiūt generationes. & corruptiones in rebus inferioribus. Nomina autem signorum ordinatio. & numerus in his patent uersibus.

Sunt aries. taurus. gemini. cancer. leo. uirgo. Libraq̄. scorpio. architenēs. capre. āphora. pīscēs. Quodlibet aut signū diuidit ī .xxx. gradus. Vnde patet q̄ in toto zodiaco sunt .ccc. lx. gradus secundum astronomos: & quilibet gradus diuidit ī .lx. minuta. & quodlibet minutū ī .lx. secūda. q̄libet secūdū ī .lx. tertia & sic deinceps usq̄ ad attoma: & sicut ab astronomis diuiditur zodiacus sic & q̄libet circulus ī sp̄era siue maior. siue minor ī ptes cōsimiles. Cum oīs ē circulus ī sp̄era prāter zodiacum ī telligatur sicut linea uel circūferētia. solus zodiacus itelligit ut sup̄ficies hēns ī latitudine. xii. graduū de cuiusmodi gradibus iā locuti sumus. Vnde patet q̄ qdā

mētiūtur ī astrologia dicētes signa esse quadrata
nisi ab utētes nomē idē appellēt quadratū.& q̄
drāgulū. Signū.n.hēt.xxx.gradus ī lōgitudīe.xii
uero ī latitudīe Linea aut diuidēs zodiacū in
circuitu ita q̄ ex una pte relīquat .vi.gradus.&
ex alia pte alios sex dicit linea ecliptica: quoniā
quādo sol & luna sūt linealiter sub illa contigit
æclipsis solis & lunæ.Solis ut si fiat nouiluniū &
luna īterponat recte īter aspectus nostros & cor
pus solare.Lunæ ut ī plenilunio. quādo sol lunæ
oppoīt diametraliter. Vnde eclipsis lunæ nihil
aliud est q̄ īterposicio terræ īter corpus solis &
lunæ. Sol.n.semp decurrit sub ecliptica.ōnes
alii planetæ declināt uel uersus septētrionē.uel
uersus austrū. Quandoq; etiā sunt sub ecliptica
Pars uero zodiaci quæ declinat ab æquōctiali
uersus septētrionē dicit septētrionalis.uel bore
alis.uel artica.& illa sex signa. quæ sūt a prīcipio
arietis usq; ad finē uirginis dicūtur signa septē
trionalia. Alia pars zodiaci. quæ declinat ab æ
quōctiali uersus meridiē dicit meridionalis.uel
australis.uel ārtartica.Et sex signa quæ sunt a prī
cipio libræ usq; ad finē pisciū dicūt meridiona
lia.uel australia Cū autē dicit q̄ ī ariete ē sol
uel in aliquo signo. Sciēdū q̄ hęc præposicio ī
sumit p̄ sub secūdū q̄ nunc accipimus signū. ī

alia aut significatōne dicit signū piramis q̄drila
tria cuius basis ē illa sup̄ficies. quā appellaūs sig
nū. uertes uero eius ē ī cētro terræ. Et secūdum
hoc pprie loquēdo possūs dicere planetas ēē in
signis. Tercio mō dī signū ut itelligāt sex cir
culi trāseūtes sup̄ polos zodiaci. & per p̄cipia
xii. signorū. Illi sex circuli dīdunt totā sup̄ficiē
sp̄arē ī xii. ptes latas ī medio: artiores uero iux
ta polos zodiaci. & quaelibet ps talis dī signū &
nomē hēt speciale a noīe illius signi quod iterci
pit it̄er suas duas lineas. Et secūdū hāc acceptō
nē stellæ quæ sūt iuxta polos dicūt ēē in signis

Itē itelligāt corpus quoddā. cuius basis sit sig
nū. secūdū q̄ nūc ultio accepiūs signū. acūmē ue
ro eius sit sup̄ra axē zodiaci. Tale igit corpus ī q̄r
ta significatōe dī signū. secūdū quā acceptōnem
totus mūdus dīdīt ī xii. ptes æq̄les quæ dicunt
signa: & sic qcqd ē ī mūdo ē ī aliquo sigō. Sunt
aut alii duo circuli maiores in . sp̄a q̄ dn̄r coluri.
quorū officiū ē distiguere solsticia. & æq̄noctia.

Dī aut colurus a colō græce quod ē mēbz. &
uros. quod ē bos siluester. q̄a quēadmodū cauda
bouis siluestris erecta quæ ē eius mēbz. facit se
micirculū. & nō p̄fectū. ita colurus semp̄ apparet
nobis īp̄fectus. quoniā solum una eius medietas
apparet. alia uero nobis occultat̄. Colurus igit

distinguēs solstitia trāsit p polos mūdi. p polos zo
diaci. & maxias solis declinatōes. hoc ē p primos
gradus cācri. & capricorni. Vnde priūs pūctus
cācri ubi colurus iste itersecat zodiacū dīr pūct
us solsticii æstiuālis. qā quādo sol ē ī eo. ē solstitiū
æstiale. & nō pōt sol magis accedere ad zenith ca
pitis nrī. Est autē zenith pūctus ī firmamēto di
recte suprapositus capitibus nrīs. Arcus uero
coluri q itercipit iter pūctū solsticii æstiuālis. &
æqnoctialē appellat maxia solis declatio. Et ē se
cūdū ptholomeū xxiii. graduū. & .li. minutoꝝ. Se
cūdū Almeō uero xxiii. graduū & .xxxiii. minu
toꝝ. Siliter priūs pūctus capricorni ubi idē co
lurus ex alia pte itersecat sodiacū dīr pūctus sol
sticii yemalis. & arcus coluri interceptus iter pūc
tū illū & æqnoctialē dīr alia maxia solis declatio
& ē æqlis priori. Alter qdē colurus trāsit p po
los mūdi. & p priā pūcta arietis & libræ. ubi sunt
duo æqnoctia: uude appellat colurus distinguēs
æqnoctia. Isti autē coluri itersecāt sese sup po
los mūdi ad āgulos rectos spales. Signa qdem
solsticioꝝ & æqnoctiorum patent his uersibus.
Hæc duo solstitia faciūt cācer capricornus.
Sed noctes æquant aries. & libra diebus.

Sūt iteq duo alii circuli maiores ī spa.s. meridi
anus. & orizō. Est autē meridianus cirulus qdā

trāsiēs p polos mūdi. & p zenith capitis nrī. Et
d̄r meridiānus q̄a ubicūq; sit hō. & i quocūq; tē
pore āni quādo sol motu firmamēti pueit ad su
ū meridianū ē illi meridies. Cōsili rōe d̄r circu
lus mediæ diei. Et notādū q̄ cītates. q̄z ūa ma
gis accedit ad oriētē q̄ alia habēt diuersos meri
diaōs. Arcus uero æqnoctialis īterceptus īt. 2. me
ridiaōs d̄r lōgītudo cītātū. Si autē duæ cītates e
ūdē hēant meridianū tūc æqliter distāt ab oriē
te. & occidēte. Orizō uero ē circulus dīdēs i
ferius emispiū a supriori. unde appellat̄ orizō. i.
teriator uisus. D̄r ēt orizō circulus emispii. Est
aut duplex orizon. rcūs. s. & obliquus. siue decli
uis. Rectū orizōta. & sp̄am rcām hēnt illi quoz
zenith ē i æqnoctiali: q̄a illoz orizō est circulus
trāsciēs p polos mūdi dīdēs æqnoctialē ad angu
los rectos sp̄ales. Vnde d̄r orizō rcūs. & sp̄a rcā

Obliquū orizōta. siū decliuē hēnt illi q̄bus po
lus mūdi eleuat̄ supra orizōtē quōiam illoz ori
zō ītersecat æqnoctialē ad āgulos īpares. & obli
quos. Vnde orizō d̄r obliquūs. & sp̄a obliq. siū de
cliuis. Zenith aut capitis nrī sp̄ ē polus orizō
tis. Vnde ex his patet q̄ q̄ta est eleuatio poli
mūdi supra orizōtē. tāta ē distātia Zenith ab æ
qnoctiali. quod sic patet cū i q̄libet die naturali
colurus bis iūgat̄ meridiaō. siue idē sit quod meri

dianus. q̄a q̄cqd de uno p̄bat. & de reliquo Sūa
ē igit̄ q̄rta p̄s coluri distīguētis solsticia quæ est
ab æq̄nōctiali usq̄ ad polū mūdi. Sūat̄ itē q̄rta
pars eiūsdē coluri. quæ ē a zenith usq̄ ad orizō
tē. cū zenith sp̄ sit polus orizōtis. Istæ duæ q̄rtæ
cū sūt quarte eiūsdē circuli iter se sūt æq̄les. Sed
si ab æq̄libus æq̄lia demāt̄ uel idē cōe residua e
rūt æq̄lia: dēpto igit̄ cōi arcu. s. q̄ est iter zenith
& polū mūdi residua erunt æq̄lia. s. eleuatio poli
mundi supra orizontem & distancia zenith ab
æq̄uōctiali .: .i.

D Icto de sex circulis maioribus dicendū ē de
q̄tuor mīoribus. Notādū igit̄ q̄ sol existēs ī prīo
pūcto cācri. siū ī pūcto solsticii æstīalis resp̄cū fir
mamēti describit quēdā circulū. q̄ ultīo descrip
tus ē a sole ex pte poli artici: Vnde appellat̄ cir
culus solsticii æstīalis rōne sup̄ius dcā: uel tropi
cus æstīalis. a tropos quod ē cōuersio. quōiam tūc
sol īcipit se cōuētere ad īferius emispiū. & rece
dere a nobis. Sol itē existēs ī prīo pūcto capri
corni. siū solsticii yeālis raptu firmamēti descri
bit quēdā circulū. q̄ ultīo describit̄ a sole ex pte
poli ātartici. Vnde appellat̄ circulus solsticii ye
malis. siū tropicus hieālis. q̄a tūc sol cōuertit̄ ad
nos. Cū aut̄ zodiacus declinet ab æq̄nōctiali. &
polus zodiaci declinabit a polo mūdi. Cū igit̄ mo

ueat octaua spa. & zodiacus q est ps octauæ spa
 mouebit circa axē mūdi. & polus zodiaci moue
 bit circa polū mūdi. Iste igitur circulus quē de
 scribit polus zodiaci circa polū mūdi articū dī
 circulus articus. Ille uero circulus quē describit
 alter polus zodiaci circa polū mūdi antarticū di
 cit circulus ātarticus. Quāta ē ēt maxima solis
 decliatio. s. ab æqnoctiali. tāta ē distātia poli mū
 di ad polū zodiaci. Quod sic patet. Sūat circulus
 distīguēs solsticia q trāsit p polos mūdi. & p po
 los zodiaci. Cū igit oēs quartæ unius & eiusdē
 circuli sūt æqles iter se. quarta huius coluri quæ
 ē ab æqnoctiali usq ad polū mūdi erit æqlis q̄r
 tæ eiusdē coluri. que ē a priō pūcto cācri usq ad
 polū zodiaci. Igit ab illis æqlibus dēpto coi arcu
 q ē a priō pūcto cācri usq ad polū mūdi. residua
 ērt æqlia. s. maxia solis decliatio. & distācia poli
 mūdi ad polū zodiaci. Cū aut circulus articus
 secūdū q̄libet sui ptē æque distet a polo mūdi.
 p quod illa ps coluri quæ ē iter prim pūctū cā
 cri. & circulū articū fere ē dupla ad maxia solis
 decliatiōē. siue ad arcū eiusdē coluri. q īcipit ī
 t circulū articū & polū mūdi articū. q ē arcus æ
 qlis ē maxia solis decliatiōi. Cū aut colurus iste
 sic alii circuli ī spa sit. 360. graduū. q̄rta eius erit
 .90. graduū. Cū igit maxia solis decliatio secūdū

ptholomeū sit. 23. graduū & 41. miūton. & totidē
graduū sit arcus q̄ ē it̄ circulū articū. & polū mū
di articū si ista duo sīl iūcta. quæ fere faciūt. 48.
gradus sub terra hēat a. 90. gradib⁹ residuū ērūt
.42. gradus q̄tus ē arcus coluri q̄ ē inter primū
pūctū cācri. & circulū articū: Et sic p̄ q̄ ille ar
cus fere duplus ē ad maximam solis declinatōē

Notādū q̄ æqnoctialis cū q̄tuor circulis mīori
bus dn̄r quādoq̄ paralleli q̄i æq̄ distātes. nō q̄a
q̄tū prius distet a secūdo. tātū secundus distet a
tercio. q̄a hoc falsū ē sicut iā patuit s̄ q̄a qlibet
duo circuli sīl iūcti secūdū qlibet sui ptē æque
distāt ab iuicē: & dicūt pallelus æqnoctialis. pal
lelus solsticii æstialis. pallelus solsticii hieālis. pal
lelus articus. pallelus āarticus. Notādum ē q̄
duo tropici. & pallelus articus. & pallelus āarti
cus distīguūt ī cœlo quādoq̄ zoās. sūū regiones.

Vnde Virgilius ī georgicis .

Quādoq̄ tenēt cœlū zonæ: quarū una corusco
Semper sole rubet. & torrida semper ab igne.
Distīguūt ē totidē plagæ ī terra dircē præcis
zonis sup̄ positæ . Vnde ovidius. priō metha .
Totidēq̄ plagæ tellure præmuntur in orbem:
Quarumq̄ media est. non est habitabilis æstu .
Nix tenet alta duas: totidēq̄ iter utraq̄ locauit
Tempiem dedit mixta cum frigore flamma

Illa igitur zona quæ est inter duos tropicos dicitur inhabitabilis propter calorem solis discurrētis super inter tropicos

Sicut plaga terre illi supposita dicitur dicitur inhabitabilis propter calorem solis discurrētis super illam: Illæ uero duæ zonæ quæ circūscribuntur a circulo artico. & circulo antarctico circa polos mundi inhabitabiles sunt propter naturam frigiditatis. quia sol ab eis maxime remouetur

Sicut intelligendum est de plagis terre illis dicitur superpositis. Illæ autem duæ zonæ. quarum una est inter tropicum æstiale. siue canceri. & circulum articum. & reliqua quæ est inter tropicum hiemale siue capricorni. & circulum antarcticum habitabiles sunt. & temperatæ caliditate. torridæ zonæ existētis inter tropicos & frigiditate zonarum extremarum quæ sunt circa polos mundi. Idem intellige de plagis terræ illis dicitur superpositis. . . .

S Ignorum autem ortus. & occasus dupliciter accipitur quoniam quantum ad poetas. & quantum ad astrólogos.

Est igitur ortus. & occasus signorum quo ad poetas triplex. scilicet cosmicus cornicus. & eliacus. Cosmicus. n. ortus. siue meridians est quando signum. uel stella supra orizontem ex parte orientis de die ascendit: Et licet in quolibet die artificiali sex signa sic orientantur tamen astronomice signum illud dicitur cosmice oriri cum quo. & in quo sol maxime oritur. Et hic ortus proprius & principalis. & quotidianus dicitur. De hoc ortu exemplum in georgicis habet ubi docetur factio fabarum. & mileim

Capitulum III

Capitulum III
de signis

uere sole existente in tauro sic. Virgilius i geor.
Candidus auratis apit cum cornibus annum
Taurus: & aduerso cedens canis occidit astro.

Occasus uero cosmicus est respectu oppositionis quando
sol oritur cum aliquo signo cuius signum oppositum occi-
dit cosmice. De hoc occasu dicitur in georgicis ubi
docet factio frumenti in fine autumnus sole existente
in scorpioe quod cum oritur cum sole taurus ubi sunt pleya-
des occidit sic. Ante tunc ecce athalantes abscondantur

Cronicus ortus siue temporalis est quando signum
uel stella post solis occasum supra horizontem ex parte
orientis emergit cronice. s. de nocte: & dicitur temporalis
quia tempus mathematicorum nascitur cum solis occasu. De
hoc ortu habemus in ovidio de puncto ubi conuenit
moram exilii sui dicens. Quatuor autumpos pleyas
ortu facit. Significans per quatuor autumpos. 4. orationes
transisse postquam missus erat in exilium. Sed Virgilius
uoluit in autumno pleyades occidere. & Ouidius o-
riri: ergo contrarii uidentur: Sed ratio huius est: quod secun-
dum Virgilium occidunt cosmice. Secundum Ovidium o-
riuntur cronice: quod bene potest contingere eodem die: Sed
differunt tamen. quia cosmicus occasus est respectu ma-
tutini temporis. Cronicus uero ortus respectu uespertini
est. Cronicus occasus est respectu oppositionis. Unde
Lucanus sic inquit.

Tunc nox thesalicas uergebat pueri sagittas.

Eliacus ortus. siū solaris ē quādo signū. uel stel
la uideri pōt p elōgatōe; solis ab illo quod prius
uideri nō poterat solis ppingtate. Exemplum
huius ponit Ouidius ī libro de fastis sic.
Iam leuis obliqua subfedit aquarius urna . . . . .

Et Virgilius in georgicis.

Cinostiaq; ardentis descendit stella coronæ.

Quæ iuxta scorpionē existēs nō uidebat dū sol
erat ī scorpione. Occasus eliacus ē quādo sol ad
signū accedit & illud sua præsencia uideri nō p
mittit. hui9 exēplū ē in uersu præmisso. s.

Taur9 & aduerso cedens canis occidit astro.

Eqtur de ortu & occasu sigōꝝ put sumunt
astronomi : & prius ī spā rcā. Sciēdū ē q̄ tā
ī spā rcā. q̄ obliq; ascēdit æqnoctialis circulus sp
ūiformiter. s. ī tꝑibus æqlibus æqles arcus ascēdūt
Motus .n. coeli ūiformis est. & āgulus quē facit
æqnoctialis cū orizōte obliquo non diuersificat
ī aliqb; horis. Partes uero zodiaci nō de necitate
hēnt æqles ascencōes ī utraq; spā. q̄ q̄to aliq; zo
diaci ps rcūs oriēt tāto plus tꝑrīs poīt ī suo ortu
Huius figuū ē. q̄a sex signa oriūt ī longa uel bre
ui die artificiali. s. līter & ī nocte. Notādū igitur
q̄ ortus. uel occasus alicuius signi nihil aliud ē. q̄
illā ptē æqnoctialis oriri quæ oriēt cū illo sigō ori
ēte. uel ascēdēte supra orizōtē. uel illā ptem æq

ocasu

noctialis occidere quæ occidit cū altro figō occi
dēte .i. tēdēte ad occasū sub orizōte . Signū aut
recte oriri dī cū quo maior ps æqnoctialis orit
oblique uero cū quo mior. Silit ēr itelligēdū est
de hoc casu . Et ē sciēdū q̄ i spa recta q̄tuor q̄r
tæ zodiaci i choatæ a q̄tuor pūctis duobus .s. solsti
cialibus . & duobz æqnoctialibus adæq̄tur suis as
cēsiōibus .i. q̄tū tprīs cōsūt q̄rta zodiaci i suo or
tu itāto tpr̄ q̄nta æqnoctialis illi cōterialis porit
s̄ ptes illaz q̄rtaz uariāt . nō hēnt æqles ascēsiō
nes sicut iā patebit . Est enī regula qlibet duo
arcus zodiaci æqles . & eq̄liter distātes ab alio q̄
tuor pūctorz iā dictorz æquales hēnt ascencōnes

Et hoc ē quod dicit Lucanus loquens de p̄ces
su catois i lybiam uersus æquinoctialem.

Nō oblique meat .nec tauro rectora exit

Scorpius . aut aries donat sua tempora libræ .

Haud astrea iubet lentos descendere pilces .

Par geminos chirō . & idē quod charchiūs ardēs

Huīdus ægloceros .nec plus leo tollitur urna

Hoc dicit lucanus q̄ existētibus sub æqnocti

ali signa oppoita æqles hēnt ascēcōes . & occasū

Oppoītō aut signor̄ habetur per hunc uersum .

Est li .ari . scor . tau . sa . gemi . capri . can . a . le . pis . uir .

Et notādū q̄ nō ualet talis argumētacio Isti du

o arcus sunt æqles . & simul icipiūt oriri . & sēp

maior ps oritur de uno q̄ de reliquo: ergo ille ar
cus cicius poriet cuius maior ps sp̄ oriebat. Instā
cia hui⁹ argumētatois maifesta ē in ptib⁹ prædic
taꝝ q̄rtaz. Si. n. sūat q̄rta ps zodiaci. quæ ē a prīci
pio arietis usq̄ ad fiēz geioꝝ sēp maior ps orit̄ de
q̄rta zodiaci. q̄ de q̄rta æq̄noctialis sibi cōteriali
& tamē illæ duæ q̄rtæ sūl poriuūt. Idē itellige de
q̄rta zodiaci quæ ē a prīcipio libræ usq̄ in fiēz sa
gittarii. Itē si sūat q̄rta zodiaci quæ ē a prīcipio
cācri usq̄ in fiēz uirgīs sēp maior ps orit̄ de q̄r
ta æq̄noctialis. q̄ de q̄rta zodiaci illi cōteriali &
tamē illæ duæ q̄rtæ sūl poriuūt Idē itellige de q̄r
ta zodiaci. quæ ē a prīcipio pūcti capricorni usq̄
ī fiem pisciū. In spa aut obliq̄. siū decliui medi
etates zodiaci adæq̄tur suis ascēsiōib⁹. medietā
tes dico. quæ sumūt a duobus pūctis æq̄noctiali
bus: qa medietas zodiaci quæ ē a prīcipio arietis
usq̄ ī fiem uirgīs orit̄ cū medietate æq̄noctialis
sibi cōteriali. Siliter alia medietas zodiaci orit̄ cū
reliq̄ medietate æq̄noctialis. Partes aut illarū me
dietatū uariāt secūdū suas ascēsiōes: quōiam ī illa
medietate zodiaci. quæ ē a prīcipio arietis usq̄
ī fiēz uirgīs sēp maior ps orit̄ de zodiaco q̄ de
æq̄noctiali. & tamē ille medietates sūl poriuūt. E
cōuerso cōtigit ī reliqua medietate zodiaci. quæ
ē a prīcipio libræ. usq̄ ad finem pisciū: sēp .n.

maior pars oritur de æquinoctiali quàm de zodiaco. & tamē illarū medietates sunt porius. Vnde hic patet instantia facta manifestior contra argumentationē superius dictā. Arcus autē qui succedunt arietis usque ad finem uirgis in sphaera obliqua minuunt ascensionēs suas supra ascensionēs eorundem arcuum in sphaera recta. quia minus oritur de æquinoctiali. Et arcus qui succedunt libræ usque ad finem piscium in sphaera obliqua augent ascensionēs suas supra ascensionēs eorundem arcuum in sphaera recta. quia plus oritur de æquinoctiali. Augēt dico secundū tantā quantitatem in quāta arcus succedentes arietis minuunt. Ex hoc patet quod duo arcus æquales. & oppositi in sphaera declinui habent ascensionēs suas iunctas æquales ascensionibus eorundem arcuum in sphaera recta. sicut sunt: quia quāta est diminutio ex una parte. tantā est additio ex altera. Licet .n. arcus iter se sit æquales tamē quātū unus minor ē tantū recuperat alius. & sic patet ad æquationē. Regula quod est in sphaera obliqua quod quilibet duo arcus zodiaci æquales & æqualiter distantes ab alterutro punctorum æquinoctialium æquales habent ascensionēs. Ex prædictis est patet quod dies naturales sunt inæquales. Est .n. dies naturalis reuolutio æquinoctialis cum tantā zodiaci parte quanto iterum sol pertransit motu proprio contra firamentū. Sed cum ascensionēs illorum arcuum sunt inæquales. ut patet per predicta tantum in sphaera recta. quāquam in obliqua. & penes additamētā

14
 illarū alcēfionū cōsiderāt. dies naturales illi de ne-
 cessitate erūt ī æquales. In ipæra rcā ppter uni-
 cā cāz .s. ppter obliqtatē zodiaci. & obliqtatē o-
 rizōtis obliq. Tercia solet assignari cā ecētricitas
 circuli solis. Notādū ē q sol tēdēs a priō pūc-
 to capricorni p arietem usq ad prīm pūctū can-
 cri raptu firāmēti describit. 182. parallelos. q etiā
 paralleli & si nō oīno sūt circuli s; spæ. cū tamē nō
 sit ī hoc error sensibilis. ī hoc uis nō cōstituatur
 si circuli appellēt: de numero quorū circulorum
 sunt duo. tropici. & æqnoctialis. Itē iā dictos cir-
 culos describit sol raptu firmamēti descēdens a
 priō pūcto cācri p librā usq ad prīm pūctum ca-
 pricorni. Et isti circuli diez naturalium circuli
 appellāt. Arcus aut qui sūt supra orizōtē sūt ar-
 cus diez artificialiū. Arcus uero q sūt sub orizō-
 te sūt arcus noctiū. In spa igit rcā cū orizō spæ
 rectæ trāseat p polos mūdi diuidit ōnes circulos
 istos ī ptes æqles. Vnde tāti sūt arcus diez quan-
 ti sūt arcus noctiū apud existētes sub æqnoctiali
 Vnde patet q existētib; sub æquinoctiali ī
 qcūq; pte firāmēti sit sol est sp æqnoctiū. In spa
 aut decliui orizō obliquus diuidit solū æqnocti-
 alē ī duas ptes æqles. Vnde quādo sol ē ī alteru-
 tro pūctorū æqnoctialiū. tūc arcus diei æq ē arcui
 noctis. & ē æqnoctiū ī uniuersa terra. Oēs uero

alios circulos diuidit orizō obliquus ī ptes inae-
les: ita qđ ī oībus circulis qđ sunt ab æqnoctiali usqđ
ad tropicū cācri & ī ipō tropico cācri maior ē ar-
cus diei qđ noctis. i. arcus sup orizōtē. qđ sub orizonte

Vnde ī toto tpe quo sol mouet a principio arie-
tis p cācrē usqđ ī fīez uirgīs maiorāt dies supra no-
ctes. & tāto pl9 qđto magis accedit sol ad cācrē. &
tāto mi9 qđto magis recedit. Ecōuerso aut se h3 de
dieb9. & noctibus dū sol ē ī signis australibus. In
oībus aliis circulis quos sol describit iter æqno-
cialē. & tropicū capricorni maior ē circulus sub
orizōtē. & maior supra. Vnde arcus diei est mīor
qđ arcus noctis. Et secūdū pporcioez arcuū mino-
rāt dies supra noctes. & qđto circuli sūt ppiqores
tropico hyeāli. tāto magis mīorant dies. Vnde
uidetur qđ si sumant duo circuli æquidistantes
ab æquinoctiali ex diuersis partibus quantus est
arcus diei in uno. tantus est arcus noctis in reli-
quo. Ex hoc sequi uidetur qđ si duo dies natu-
rales sumant ī āno æqliter remoti ab alterutro æ-
qnoctioz ī oppositis ptibus qđta ē dies artificialis
unius. tāta ē nox alterius & ecōuerso. S3 hoc ē qđ
tū ad uulgi sensibilitatē ī orizōtis fixiōe. Racio e-
nim p adēptōnē solis cōtra firmamētū ī obliqta-
te zodiaci uerius diiudicat. Quāto qđdem polus
mūdi magis eleuat supra orizōtē. tāto magis sūt

dies æstatis quādo sol ē ī signis septētrionalibus
S; ē ecōuerso quādo ē ī signis australibus. tātō e
nim magis maiorāt dies supra noctes. Notandū
ēt q̄ sex signa q̄ sūt a prīcipio cācri p̄ librā usq̄
ī fie; sagittarii hēnt ascēsiōes suas sīl iūctas maio
res ascēsiōibus sex signorū. quæ sūt a prīcipio ca
pricorni p̄ ariētē usq̄ ad fie; geiorū. Vnde illa.6
sigā prius dcā dicūt rcē oriri. ista obliquæ ūde ū

Recte meāt. obliquæ cadūt a sydere cancri
Donec finitur chiron: sed cetera signa
Nascuntur prono. descendunt tramite recto.

Et quādo ē nobis maxia dies ī æstate .s. sole ex
istēte ī prīcipio cācri. tūc oriūt de die sex signa
dircē oriēcia. de nocte autē sex obliquæ. Ecōuer
so quādo nobis ē mīmus dies ī āno .s. sole existi
te ī prīcipio capricorni tūc de die oriūt illa.6. sig
na obliq̄ oriētia. de nocte uero sex dircē. Quādo
aūt sol ē ī alterutro pūctorū æq̄ noctialiū de die o
riūt tria sigā dircē oriētia. & tria obliquæ. & de
nocte sīlīt. Est. n. reglā q̄ tūcūq̄ breuis. uel plixa
ūt dies. uel nox. 6. sigā oriūt de die. & 6. de nocte
Nec. propt̄ plixitatē. uel breuitatē diei. uel noc
tis plura. uel pauciora oriūt Ex his colligit̄ q̄ cū
hora sit spaciū tprīs ī quo medietas signi porit̄ ī
q̄libet die artificiali. sīlīt. & ī nocte 12. sūt hore na
turales. In oībus autē his circulis q̄ sūt a latere

æqnoctialis. uel ex pte australi. uel septētrinali
maiorāt uel mīorāt dies. uel noctes secūdum q̄
plura uel. pauciora de figis dircē oriētib⁹ uel ob
lique de die. uel de nocte oriūt.

13. va

Notādū aut q̄ illis quoꝝ zenith ē sup æqnoc
tiali sol bis ī āno trāsit p̄ zenith capitis eorū
.s. quādo ē ī prīcipio arietis. uel ī prīcipio libræ.
Et tūc sūt illis duo alta solsticia. quōiā sol drcē
trāsit supra capita eorū. Sūt itē illis duo yma sol
sticia. quādo sol ē ī prīs pūctis cācri. & capricor
ni. Et dicūt yma q̄a tunc sol maxie remouet a ze
nith capitis eorū. Vnde ex prædcīs patet. cū sem
p̄ hēant æqnoctiū ī āno q̄tuor hēbunt solsticia
duo alta. & duo yā. Pz ē q̄ duas habēt æstates so
le. s. existēte ī alterutro pūctoꝝ æqnoctialiū. uel
ppe. Duas ēt hēnt hyemes. s. sole existēte ī prīs
pūctis cācri & capricorni uel ppe. Et hoc est q̄
dicit Alfragranus q̄ æstas. & hyems. s. n̄ræ sūt il
lis unius & eiusdē cōplexionis quōiā duo t̄pa
quæ sūt uobis æstas & hiems sunt illis duæ hie
mes. Vnde ex his uersibus lucani patz expositō.

14

Depræhēsū ē hūc ēē locū quo circulus alti
Solsticii medium signorum percutit orbem.

Ibi enī appellat Lucanus circulū alti solsticii æ
qnoctialē ī quo cōtigūt duo alta solsticia sub æ
qnoctiali existentibus. Orbē figōꝝ appellat zodi

acū quē medium. i. mediatū hoc ē diuisū in duo
 media æqnoctialis. pcutit. i. dīdit Illis ē ī āno cō
 tīgīt hīe q̄tuor ūbras. Cum. n. sol sit ī alterutro
 pūctorū æqnoctialiū. tūc in maē iacit ūbra eorum
 uersus occidētē : ī uelpe uero ecōuerso. In meri
 die uero ē illis ūbra ppēdicularis cū sol sit supra
 caput eorū. Cū aut sol ē ī signis septētrionalibus
 tūc iacit ūbra eorū uersus austrū. Quādo ē ī austra
 libus tūc iacit uersus septētrionē. Illis autē ori
 ūt. & occidūt stellæ. quæ sūt iuxta polos sicut et
 q̄busdā aliis hītātibus citra æqnoctialem. Vnde
 Lucanus sic inquit . . .

Tunc furor extreōs mouit romanus horestas
 Carmenosq; duces. quorū iā flexus in austrum
 Aether non totam mergi tamē aspicit arthon.
 Lucet & exigua uelox ibi nocte boetes.

Ergo mergit & parū lucet. Itē Ouidius de eadē
 stella Tingit oceano custos erimāthidos ursæ.
 Aequorialsq; suo fidere turbat aquas.

In sinu aut nrō nūq̄ occidūt illæ stellæ Vnde ū
 Hic uertex nobis sp̄ sublis: ar illū Et Lūcanus ait
 Axis ī occiduus gemīa clarissimus arthon.

Item Virgilius in georgicis: sic inquit.
 Arthos oceani metuentes æquore tingi.

Illis aut quorū zenith ē iter æqnoctialē. & tropi
 cū cācri eōtīgīt bis ī āno q̄ sol trāsīt p̄ zenith ca

pitis eorū: quod sic patet. Intelligat circulus paral-
lelus æqnoctiali trāsiēs p̄ zenith capitis eorū ille
circul⁹ itersecabit zodiacū ī duobus locis æque
distātib⁹ a prīcipio cācri: Sol igit̄ existēs ī illis. 2
punctis trāsit p̄ zenith capitis eorū. Vnde duas
hēnt æstates. & duas hyēs. q̄tuor solsticia. & 4 or-
ūbras sicut existētes ī æqnoctiali. & ī tali situ di-
cūt qdā arabiā ēē. Vnde Lnc. loquēs de arabicis
ueientibus rhomā ī auxiliū. pōpeio dicit.

Ignotum uobis arabes uenistis in orbem

Vmbras mirari nemorum non ire sinistras.

Quoīā ī ptib⁹ suis quādoq; erāt illis ūbræ dex-
træ quādoq; sinistræ. quādoq; pp̄diculares. quā-
doq; oriētales. quādoq; occidētales. S; quando ue-
nerāt rhomā citra tropicū cācri tūc sp̄ hēbant ū-
bras septētrionales. Illis siqdē quorū zenith est
ī tropico cācri cōtīgit q̄ semel in āno trāsit sol p̄
zenith capitis eorū .s. quādo ē ī prīo pūcto cācri
& tūc ī ūa hora diei unius tocius āni ē illis ūbra
pp̄dicularis. In tali situ dicit̄ Syene ciuitas

Vnde Luc. Umbras nusq; flectēt Syene. hoc ītel-
lige ī meridie unius diei & p̄ residuū tocius āni
iacit̄ illis ūbra septētrionalis. Illis uero quorū ze-
nith ē īter tropicū cācri. & circulū articū cōtin-
git q̄ sol ī sēpiternū nō tranfit p̄ zenith capitis
eorū. & illis semp̄ iacit̄ umbra uers⁹ septētrione;

Talis est situs n^r Notādū ē q^d æthiopia uel aliq^{ue}
p^{ar}teius ē citra tropicū cācri. Vnde Lucanus.

Æthiopū q^{ui} solū. quod nō præmetur ab ulla
Signiferi regione poli ni polite lapso.

Vltima curuati procederet ungula tauri.

Dicūt enī quidā q^d ibi sumit signū æquoce ad
duodecī ptes zodiaci & p^{er} forā aīalis. quod secū
dū maiorē ptē sui ē ī signo. quod denōiat. Vnde
Taurus cū sit ī zodiaco secūdū maiorē sui ptē. ta
mē extēdit pedē suū ultra tropicū. cācri. & ita
præit æthiopiā. licet nulla ps zodiaci præat eam
Si. n. pes tauri de quo loq^{uitur} auctor extēderet uer
sus æqnoctialē ut ēēt ī dirco arietis. uel alterius
figi tūc præmeret ab ariete. uel uirgīe. & aliis si
gnis: quod patet p^{er} circulū æqnoctialē parallelū
circūductū p^{er} zenith capitis æthiopū & arietem
& uirginē uel alia signa. Sed cū ratio phica huic
cōtrariet. nō .n. ita essent denigrati si in tēporata
nāscerētur hītabili. Dicēdū q^d illa ps æthiopiæ
de q^{ui} loq^{uitur} Lucanus ē sub æqnoctiali circulo. & q^d
pes tauri de quo loq^{uitur} extēdit uersus æqnoctialē

Sed distīguīt ī figā cardīalia & regiones. Nam
figā cardīalia dicūt duo figā ī qbus cōtīgūt solsti
cia & duo ī qbus cōtīgūt æqnoctia. Regiōes aut
appellāt figā inter media. Et secūdū hoc patz q^d
cū æthiopia sit sub æqnoctiali nō præmit ab aliq^{ue}

regiōe. sed a duobus sigis tātū cardialibus .s. arie
te. & libra. Illis qdē quorū zenith est ī artico cir
culo cōtigit ī quolibet die āni q̄ zenith capitis
eorū ē idē cū polo zodiaci. & tūc hēnt zodiacū si
ue eclipticā p̄ orizōte. & hoc est quod dicit alfa
granus q̄ ibi circulus zodiaci flectit supra circu
lū emispii. S; cū firāmētū cōtinue moueat circu
lis orizōtis ītersecat zodiacū in īstātī. & cum sint
maxī circuli ī spā ītersecabūt se ī æq̄les ptes. Vn
de statī medietas ūa zodiaci emergit supra orizō
tē. & reliq̄ deprit̄ sub orizōte subito. Et hoc est
quod dicit alfagranus q̄ ibi occidūt repēte sex
sigā. & reliq̄ sex oriūt cū toto æq̄noctiali. Cum
aut̄ ecliptica sit orizō illoꝝ erit tropicus cācri to
tus supra orizōta. & totus tropus capricorni sub
orizōte Et sic sole existēte ī priō pūcto cancri e
rit illis una dies. 24. horarū. & q̄i īstās p̄ nocte. q̄a
ī īstātī sol trāsit orizōta. & statī emergit. & ille
cōtactus est pro nocte. Ecōuerso cōtigit illis sole
existēte in priō pūcto capricorni: Est. n. tūc illis
una nox 24. horarū & q̄i īstās p̄ die. Illis aut̄ quo
rū zenith ē īter circulū articū. & polū mūdi ar
ticū cōtigit q̄ orizō illoꝝ ītersecat. zodiacū ī du
obus pūctis æque distātib; tropico cācri. & tūc
ī reuolucōe firmamēti cōtigit q̄ illa porcio zodi
aci ītercepta sp̄ reliq̄t supra orizōtē. Vnde patz

q̄q̄ diu sol ē ī illa porciōe ītercepta. erit u9 dies
 cōtinu9 sine nocte: ergo si illa porcio fuerit ad q̄
 titatē signi unius erit ibi dies cōtinu9 unius mē
 sis sine nocte ad q̄titatē duorū signorū erit duorū
 mēsiū. & ita deinceps. Itē cōtingit eisdē q̄ porcio
 zodiaci ītercepta ab illis duobus pūctis æquedif
 tātibus a prīcipio capricorni sp̄ reliq̄t sub orizō
 te: ūde cū sol ē ī illa porciōe ītercepta erit una
 nox sine die breuis. uel magna secūdū q̄titatem
 ītercepte porciōis. Signa autē reliq̄. quæ eis oriū
 t̄. & occidūt præpostere oriūt̄. & occidūt. Oriū
 t̄ præpostere sicut taur9 āte arietē aries āte pisces
 pisces āte aq̄riū. Et tamē figā his opposita oriunt̄
 recto ordīe. & occidūt præpostere. ut scorpius ā
 te librā. lidra āte uirgīem. & tamē figā his oppo
 sita occidūt dircē. Illis autē quorū zenith ē ī po
 lo artico. cōtingit q̄ illoz orizō est idē q̄æq̄ noctia
 lis. Vnde cū æq̄noctialis ītersecet zodiacū ī ptes
 æq̄les sic & illoz orizō reliq̄t medietatē zodiaci
 supra. & reliquā īfra. Vnde cū sol decurrat p̄ illā
 medietatē. quæ ē a prīcipio arietis usq̄ ī fiēz uir
 gis unus erit dies cōtinuus siē nocte. & cum sol
 decurrit ī illa medietate quæ ē a prīcipio libræ
 usq̄ ī fiem pisciū erit nox una cōtinua sine die
 Quare & una medietas tocius āni ē una dies ar
 tificialis & alia medietas ē una nox: Vnde totus

ānus est ibi unus dies naturalis. S; cū ibi nunq̃
 magis. 23. gradibus sol sub orizōte deprimīt uide
 tur q̃ illis sit dies cōtinuus sine nocte: Nā & no
 bis dies dīr āte solis ortū supra orizōtē. Hoc au
 tē ē q̃tū ad uulgarē sensibilitatē. nō enī est dies
 artificialis q̃tū ad phīcā rōnē nisi ab ortu solis us
 q̃ ad occasū eius sub orizōte. Ad hoc iterum q̃
 lux uidet ibi ēē ppetua quōiam dies est ante q̃
 sol leuet super terrā p. 18. gradus ut dicit Ptholo
 meus. Alii uero magistri dicūt. 30. s. p q̃titatē uī
 us signi dicēdū q̃ aer est ibi nubilofus. & spissus
 Radius. n. solaris ibi existens debilis uirtutis ma
 gis de uaporibus eleuat q̃m possit cōsumere un
 de aerē nō serenat & nō ē dies.

De diuisione
 climatum
 MS 16 v0
I Maginetur autem qdam circulus in super
 ficie terrae directe suppositus æqnoctiali. In
 telligatur alius circulus ī superficie terrae trāsiēs
 p oriētē. & occidētē. & p polos mundi. Isti duo
 circuli ītersecāt sese ī duobus locis ad āgulos re
 ctos sp̃ærales. & diuidūt totā terrā in q̃tuor q̃r
 tas. q̃rū una est nostra habitabilis. illa. s. quæ inter
 cipit inter seīciculū ductū ab oriēte ī occiden
 tē p polū articū. Nec tamē illa q̃rta tota ē ha
 bitabilis. quōiam ptes illius p̃p̃inquæ æqnoctiali ī
 habitabiles sūt propter nimiū calorē. Similiter
 ptes eius p̃p̃inquæ polo artico īhabitabiles sunt

pp nima frigiditatē. Inelligatur etiam alia linea
 æquedistans æquinoctiali diuidens partes q̄rtæ
 inhabitabiles. ppter calorē a partib⁹ habitabilib⁹
 quæ sūt uers⁹ septētrionē. Intelligat̄ et alia linea
 æque distās polo artico diuidēs partes q̄rte inh̄
 tabiles quæ sūt uersus septētrionē ppter frig⁹
 a ptibus habitabilibus. quæ sūt uersus æqnocti
 alē. Inter istas etiā duas lineas extremas itelligā
 tur sex lineæ æque distātes ad æquinoctialē que
 cū duabus prioribus diuidunt partē totalē quar
 tæ habitabilē in septem porciones. quæ dicūtur
 septē climata prout in præsentī patet figura.

Dicit̄ autē clima tantum spaciū terræ p quātū
 sensibiler uariatur horologium. Idem nāq; dies
 æstius aliq̄tus qui est in una regione. & sensibi
 liter ē minor in regione p̄p̄nquiori austro. Spa
 cium igitur tantū. q̄tum incipit dies idem sensi
 biliter uariari dicitur clima. Nec ē idem horolo
 giū cū principio. & fine huius spaciū obseruatū
 Horæ enī diei sensibiler uariātur quare. & ho
 rologiū. Mediū igitur primi climatis ē ubi max
 ima diei p̄lixitas ē. i. 13. horarū. & eleuatio poli mun
 di supra circulū emispii gradibus. 16. & dicitur
 clima dyameros: initiū eius ē ubi diei maioris p̄
 lixitas est. 12. horarū. & dimidiæ. & quarte unius
 horæ. & eleuatur polus supra orizontem gradib⁹

.12. & dimidia & quartæ unius gradus: Et extēditur eius latitudo usq; ad locū ubi longitudo p̄lixioris diei ē .13. horarū. & quartæ unius. & eleuatur polus supra orizontem gradibus .20. & dimidio. quod sp̄acium terræ ē .440. miliaria. Mediū autem secūdi climatis ē ubi maior dies est .13. horarū. & dimidia. & eleuacio poli supra orizōtē .24. gradibus. & quartæ partis unius gradus. Et dicitur clima dyatiēnes latitudo uero eius est ex termino primi climatis usq; ad locum ubi fit dies prolixior .13. horarū & dimidia. & quartæ partis unius hore. & eleuatur polus. xxvii. gradibus & dimidio. & sp̄acium terræ est .400. miliariorū
Medium tercii climatis est ubi fit lōgitudo p̄lixioris diei .14. horarū. & eleuatio poli supra orizontem. 30. graduum. & dimidii. & quartæ unius partis. & dicitur clima dyalexandrios. latitudo eius est ex termino secūdi climatis usq; ubi prolixior dies est .14. horarū. & quartæ unius. Et altitudo poli .33. graduum & duarū terciarū. quod sp̄acium terræ est 340. miliariorū. Mediū quarti climatis ē ubi maioris diei prolixitas ē .14. horarū. & dimidia. & axis altitudo .36. graduum. & duarū quintarū. Et dicitur dyarodos. latitudo uero eius est ex termino tercii climatis usq; ubi prolixitas maioris diei est .14. horarū.

20

& dimidiæ. & quartæ partis unius. Eleuatio autē poli. 39. graduū quod spaciū terræ ē. 300. miliariorum. Medium quinti climatis est ubi maior dies est. 14. horarū: & eleuatio poli. 41. gradus. & terciæ unius. & clima dyaromeos. latitudo uero ei⁹ est ex termino quarti climatis usq; ubi prolixitas diei sit. 14. horarum. & quartæ unius. Et eleuatio axis. 43. gradibus. & dimidii quod spaciū terræ est. 244. miliariorum. Medium sexti climatis est ubi prolixior dies est. 14. horarū & dimidiæ. & eleuatur polus super orizontem. 44. gradibus. & duabus quintis unius. Et dicitur clima dyaboris tenes. Latitudo uero eius est ex termino quinti climatis usq; ubi longitudo diei prolixior est. 14. horarum. & dimidiæ. et quartæ unius. et axis eleuatio. xlvii. graduū. et quarte unius. quæ distācia terræ est. 212. miliariorum. Medium septimi climatis est ubi prolixitas diei est. 16. horarū. Et eleuatio poli supra orizōtem. xlviii. graduum et duarum terciarum et dicitur clima dyaripheos. Eius uero latitudo est ex termino sexti climatis usq; ubi maxima dies ē. 16. horarum et quartæ unius. et eleuatur polus mundi supra orizontem xv. gradibus. et dimidio. quod spatium terræ est clxxxv. miliariorum. Ultra autem huius septimi climatis terminū. licet plures sint Insulæ. et ho

19

20

minū habitationes. quicquid tamē sit. quoniam
prauæ ē habitationis sub climate nō cōputatur.

Omnis itaq; inter terminum inīcīalem climatū
& finalem eorundem diuersitas est trium hora
rū. & dimidiæ. Et ex leuatione poli supra orizō
tem. 38. gradib9. Sic igitur patet uniuscuiusq; cli
matis latitudo a principio ipsius uersus æquinoc
tialē usq; in finem eiusdem uersus polum arti
cum & q; primi climatis latitudo ē maior latitu
dine secundi. & sic deinceps. longitudo autem
primi climatis potest appellari linea ducta ab ori
ente in occidentem æque distans æquinoctiali.
Vnde longitudo primi climatis est maior lōgitu
dine secundi. & sic deinceps. quod cōtingit pp
angustiam spæræ . . . .

*De circulis
planarum
Ms. 615*
Notandum q; sol habet unicum circulum p
quē mouet in supficiæ lineæ. eclipticæ & ē
ecētricus. Ecētricus quidē circulus dicitur nō
omnis circulus. sed solum circulus qui diuidens
terram in duas partes æquales non habet cen
trum suum cum cētro terræ. sed extra. Punct9
autem in ecentrico q; maxime accedit ad firma
mētum appellatur aux. siue augis quod īterpræ
tatur eleuacio. Punctus uero oppositus qui ma
ximæ remotionis est a firmamēto dicitur opposi
tio augis. Solis autem ab oriente in occidentē

21
duo sunt motus. quorum unus est ei proprius in circulo suo ecentrico. quo mouetur in omni die ac nocte. 60. minutis fere. Alius uero tardior est motus spæræ ipsius supra polos axis circuli signorum. & est æqualis motui spæræ stellarum fixarum .s. in .100. annis gradu uno. Ex his duobus itaque motibus colligitur cursus eius in circulo signorum ab occidente in orientem per quem abscindit circulum signorum in .363. diebus & quarta unius die ei fere præter rem modicam quæ nullius est sensibilitatis. Quilibet autem planeta tres habet circulos præter solem. s. æquantem & deferentem. & epicyclum. Aequans quidem lunæ est circulus concentricus cum terra. & est in superficie ecliptice. Eius uero differens est circulus ecentricus. nec est in superficie ecliptice ymmo una eius medietas declinat uersus septentriones altera uersus austrum. Et intersecat deferens æquantem in duobus locis. Et figura intersectionis appellatur draco: quoniam lata est in medio & angustior uersus finem. Intersectio igitur illa per quam mouetur luna ab austro in aquilonem appellatur caput draconis. Reliqua uero intersectio per quam mouetur a septentrione in austrum dicitur cauda draconis. Deferens quidem & æquans cuiuslibet planetæ sunt æquales. .i. .;

Et sciendum q̄ tam deferens q̄ æquans Saturni
 Iouis . Martis . Veneris . & Mercurii . sunt ecen-
 trici . & extra super ficiem ecliptice . &
 tamen illi duo sunt in eadem superfici
 e ut patet in fi gura Quilibet

Torrida zona inhabitabilis p̄ calore	
Clima diamesos	pr̄mū
Clima diasycnes	secūdu
Clima dialexandrus	Tertiu
Clima diareos	Quartū
Clima diaronus	Quintū
Clima diaboristenes	Sextū
Clima diarephcos	Septimū

etiam planeta præter solem habet epicyclum. Et
 est epicyclus circulus parvus per cuius circum-
 ferentiam deferitur corpus planetæ . & centrum
 epicycli semper deferitur in circumferētia defe-
 rentis. Si igitur directe due lineæ ducantur a cē-
 tro terræ ita q̄ includant epicyclum . una ex par

te orientis. Reliqua ex parte occidentis. punctus
contrarius ex parte orientis dicitur statio prima

Punctus uero contrarius ex parte occidentis di-
citur statio secunda. Et quando planeta est in al-
terutra illarum stacionum dicitur stationarius.

Arcus uero epicicli superior inter duas statioēs
interceptus dicitur directio: & quando planeta
est in illo tunc dicitur directus. Arcus uero epi-
cicli inferior inter duas stationes interceptus di-
citur retrogradatio. & planeta ibi existens dicitur
retrogradus. Lunæ autem non assignatur statio
directio uel retrogradacio. Vnde non dicitur lu-
na stationaria directa. uel retrograda propter ue-
locitatē motus eius ī epiciclo. *

De Eclipsi Lunæ
Ms 19

Cum autem sol sit maior terra necesse est q̄
medietas spæræ terræ ad minus a sole sem-
per illuminetur. & umbra terræ extensa in aere
tornatilis minuatur ī rotūditate donec deficiat
ī superficie circuli sigōr̄ īsepabilis a nadir solis. Est
autem nadir punctus directe oppositus soli in fir-
mamēto. Vnde cū in pleniluio luā fuerit in capi-
te. uel in cauda draconis sub nadir solis tunc ter-
ra interponetur soli. & lunæ. & conq̄ umbræ ter-
ræ cadet supra corpus lunæ. Vnde cum luna lu-
men non habeat nisi a sole in rei ueritate defi-
cit a lumine Et tunc est eclipsis generalis si fue-

rit i capite dracois. uel cauda dircē. Particularis
uero eclipsis si fuerit ppe ifra metas deteriatas
eclipsi & semp i pleilunio. uel circa cōtigit ecli
psis. Vnde cū i qlibet opposicoē hoc ē i pleilu
nio nō sit lūa i capite. uel cauda dracois nec sup
posita nadir solis nō ē necesse i quolibz pleiluio
pati eclipsim. Cū autē fuerit lūa in capite. uel
cauda draconis. uel ppe metas supra dcās. & i cō
iunctioē cū sole. tūc corp9 lūæ interponet inter
aspectū nostrū. & corpus solare. Vnde obūbrabit
nobis claritatē solis: & ita sol patiet eclipsi non q
a deficiat luie. s; deficit nobis pp iterpositioēz lu
næ iter aspectū nr̄m. & solem. Ex his pz q nō sē
p debz ēē eclipsis solis i cōiūctoē. siū in nouiluio
Notādū ēt q quādo ē eclipsis lūæ ē eclipsis in
ōi terra. s; quādo ē eclipsis solis neq̄q ymō i uno
climate ē eclipsis solis. & i alio nō quod contigit
ppter diuersitatem aspcūs i diuersis cliatib9 Vn
de Virgili9 elegātissie naturas utriusqz eclipsis
sub cōpēdio tetigit dicēs. Descūs lūæ uarios. so
lisqz labores. Ex prædcis pz q cū eclipsis solis es
s; i passioē dñi. & eadē passio ēēt i pleiluio illa e
clipsis solis nō fuit naturalis ymō miraculosa con
traria naturæ qa eclipsis solis i nouiluio. uel circa
debz cōtligere. Propt quod legit dyonisiū ariopa
gitā i eadē passioē dixisse. Aut deus naturæ pati
tur aut mūdi machina destruetur. . FINIS .;

1
 IRCVLVS.ECENTRICVS.

10 22 of 173

C uel egressæ cuspidis . uel egredientis
 centri : dicitur q̄ nō habet cētrum suū
 cum cētro mundi. Pars ecentrici que
 maxime elongatur a centro mundi dicitur aux.
 uel longitudo longior. Sed pars quæ maxime ap
 propinquatur centro terræ. uocatur oppositum
 augis uel longitudo propinquior. Alia ergo loca
 circuli ecētrici quæ sunt in medio inter augem
 & oppositum augis uocātur lōgitudines medie.
 Mouetur autem sol proprio motu ab occidente
 in oriētem in suo circulo ecētrico quolibet die
 naturali .lviii. minutis & .8. secūdis æqualiter sp̄
 Mundus uero rotatur ab oriente in occidentē
 æqualiter semper . quare oportet ut sol moueat̄
 inæqualiter in orbe signorum. Medius motus so
 lis dicitur arcus zodiaci interceptus inter lineā
 exeuntem a centro terræ. ad locum arietis. & li
 neam exeuntem ab eodem centro puta terræ ad
 firmamentum : lineā dico exeūtē æquedistantē
 lineæ exeunti a centro ecentrici per cētrum so
 lis ad firmamentum . Verus motus solis dicitur
 arcus zodiaci interceptus inter arietem & lineā
 exeuntem a centro terræ transiens ad firmamē
 tum per centrum solis : Aequacio solis dicitur
 paruus arcus zodiaci cadens inter mediū motū

C-2

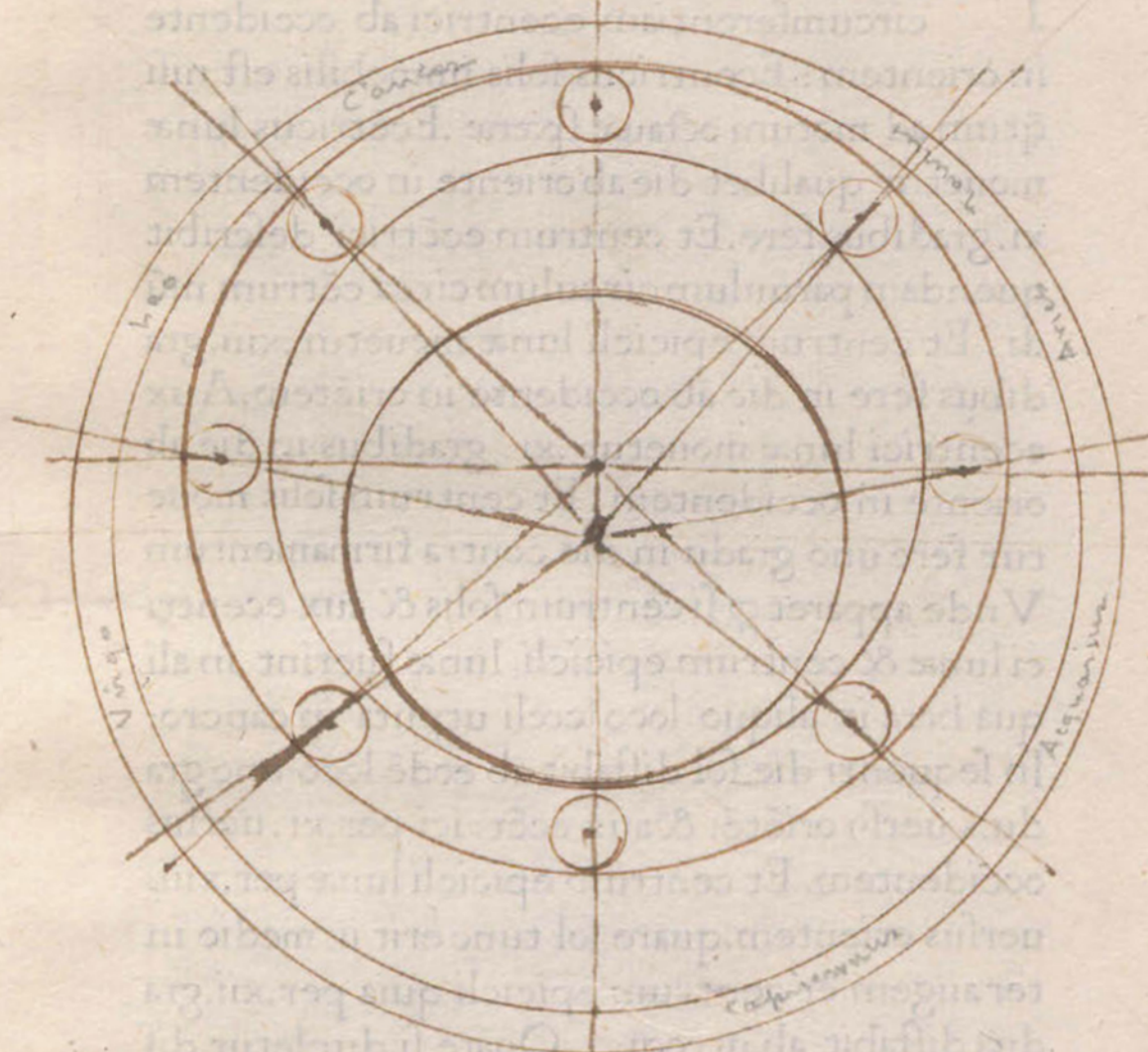

& uerum motum quæ æquatio nulla est. sole existente in auge uel in oppositum augis. Existente autem in longitudinibus mediis : maxima est Argumentum solis dicitur arcus zodiaci cadēs inter auge. & lineam terminātem medium motum : Aux solis in secunda significatione dicitur arcus zodiaci cadens inter arietē & lineam quæ transit per auge eccentrici : In una autem medietate cœli puta in parte orientis maior est medius motus q̄ uerus : Et tunc ad inueniendum uerum motum quando medius motus maior est uero. demas æquationem. & remanebit tibi uerus motus : Sed quādo uerus motus maior est tunc addas æquationem. & remanebit tibi uerus . In uenire autem medium motum solis est Inuenire quādam arcū zodiaci qui sic se habet ad totum zodiacum quæmadmodum arcus eccentrici pertransitus a sole se habet ad totū eccentricum & hoc inuenitur p̄ lineam æque distātem sicut apparet in figura subiecta siue facta in isto folio

cf Ms p. 26

theoria solis

Epiciclus siue orbis reuolutiōis uel orbis lunæ breuis dicitur ille qui mouetur super circumferentiam ecentrici ab occidente in orientem: Ecentricus solis immobilis est nisi quātum ad motum octauæ spæræ. Ecētricus lunæ mouetur qualibet die ab oriente in occidentem xi. gradibus fere. Et centrum ecētrici describit quendam paruulum circulum circa cētrum mūdi. Et centrum epicicli lunæ mouetur. xiii. gradibus fere in die ab occidente in oriētem. Aux ecentrici lunæ mouetur .xi. gradibus in die ab oriente in occidentem. Et centrum solis mouetur fere uno gradu in die contra firmamentum. Vnde apparet q̄ si centrum solis & aux ecentrici lunæ & centrum epicicli lunæ fuerint in aliqua hora in aliquo loco coeli utputa in cancro: In sequenti die sol distabit ab eodē loco uno gradu. s. uers⁹ oriētē: & aux ecētrici per. xi. uers⁹ occidentem. Et centrum epicicli lunæ per. xiii. uers⁹ orientem. quare sol tunc erit in medio inter augem. et centrum epicicli quia per. xii. gradus distabit ab utroq̄. Quare si dupletur distantia solis & centri epicicli lunæ habetur distantia inter augem & centrum epicicli. & hæc distantia dicitur cētrum mediū lunæ uel duplex interstitium epicicli lunæ uel lōgitudo duplex

Et ex hoc manifestum est q̄ ista tria puncta . aut sunt in eodem loco . aut sol est recte in medio duorum . aut est in opposito eorum . Patet etiam q̄ centrum epicicli lunæ bis in mense pertransit ecentricum & est in auge in coniunctione cum sole . & in oppositione similiter . In quadraturis autem idest quando luna est dytotos . est in longitudine priori . luna uero mouetur incircūferentia sui epicicli . & cum est in superiori parte mouetur ab oriente in occidentem quare tūc est tarda in cursu suo . In inferiori uero econtra quare tūc est uelox . Alii autem planetæ faciūt econuerso : Sicut autē sol æqualiter mouetur super centro ecentrici sui : sic & centrum epicicli lunæ mouetur æqualiter super centrum mundi

Medius motus lunæ est arcus zodiaci incipiēs ab ariete delatus secundum successionem signorū . s . arietis . tauri . & sic de aliis . & teriatur in linea exeunte a centro terræ per centrum epicicli lunæ . Verus motus lunæ terminatur per lineam exeuntem a centro mundi per centrum corporis lunæ . Aux media in epiciclo dicitur punctus quem terminat linea exiens a quodam puncto opposito centro ecentrici lunæ qui tantum distat a centro terræ . quantum cētrum ecentrici exiens . dico per centrum epicicli ad supe

riorem partem epicicli. Aux autem uera dicitur punctus epicicli quam terminat linea exiens a centro mundi per centrum epicicli ad superiorem partem. Aequatio centri dicitur arcus paruus epicicli interiacens augem mediam & ueram. Argumentum medium lunæ dicitur arcus epicicli interiacens inter augem mediam & centrum corporis lunæ cōsideratus secūdum motū lunæ in epiciclo. Argumentū uerū dicitur arcus epicicli interiacens augē uerā & centrū lūæ cōsideratus secūdū motū lunæ in epiciclo. Centro uero epicicli lunæ existente in auge ecētrici quod ē in cōiunctione et in oppositiōe media & existente in opposito augis quod ē in quadraturis lunæ ad solē nulla ē centri æquatio. & aux uera & media sunt idē. Aequatio argumēti lūæ dicitur arcus zodiaci interiacens medium motū & uerum motum quæ æquatio nulla est centro epicicli existēte ī auge uel ī opposito augis ecētrici. & cū hoc luna existēte ī lōgitudine ppriori uel longiori sui epicicli. Maior uero ē æquatio argumēti cētro epicicli existēte in lōgitudinibus mediis ecētrici & cū hoc luna existēte ī longitudinibus mediis epicicli. Maior est etiā ipsa æquatio argumēti lūæ ipso cētro epicicli existēte ī longitudie ppriori sui ecētrici. Et dū lūa

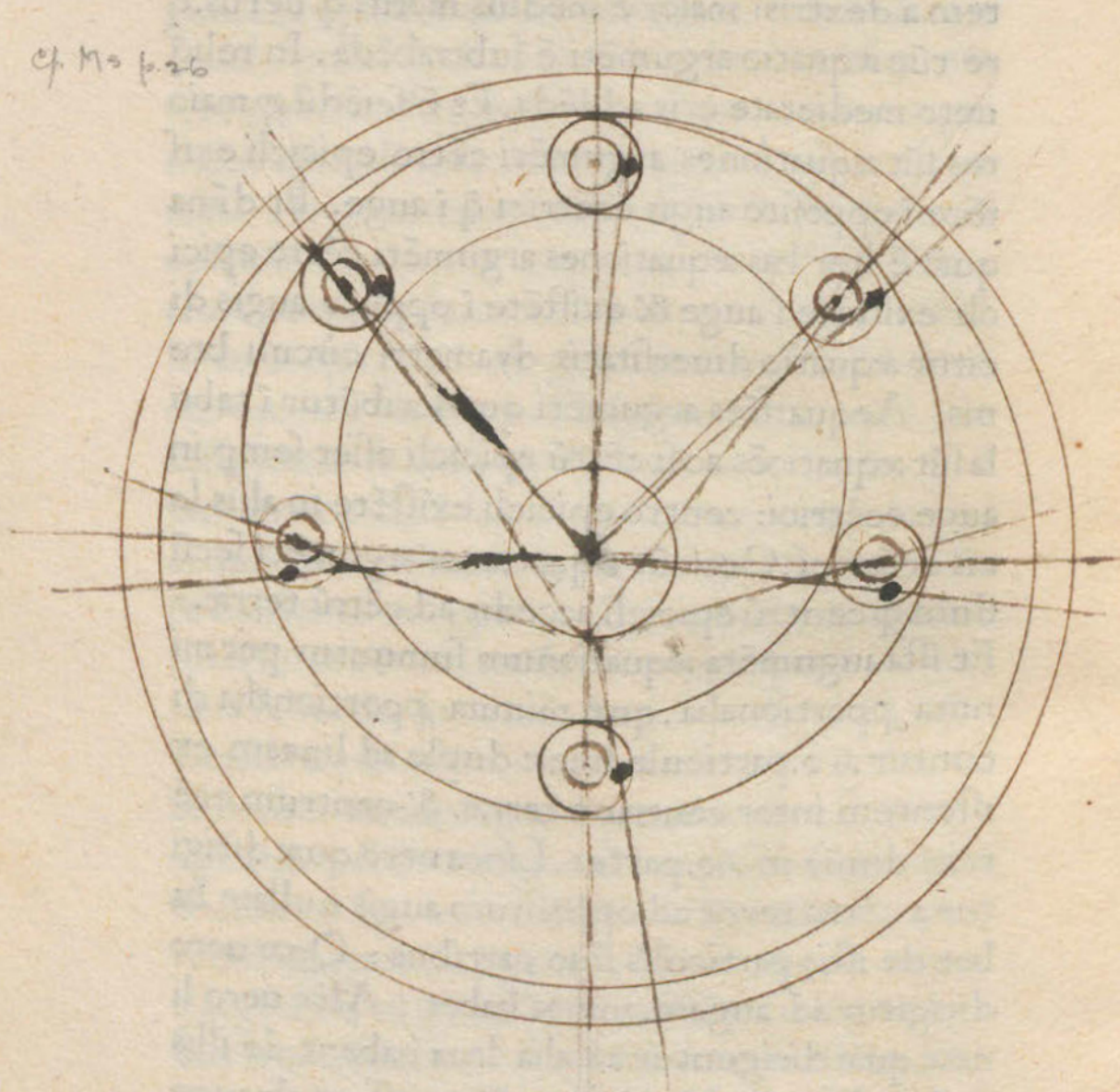

fuerit in medietate epicicli quæ respicit occiden-
 tem a dextris: maior est medius motus quam uerus. quæ
 re tunc æquatio argumenti est subtrahenda. In reliqua
 uero medietate erit addenda. Et est sciendum quod maio-
 res sunt æquationes argumenti centro epicicli exis-
 tente in opposito augis eccentrici quam in auge. Et dicitur
 quæ est inter has æquationes argumenti centro epici-
 cli existente in auge & existente in opposito augis di-
 citur æquatio diuersitatis dyametri circuli bre-
 uis. Aequationes argumenti quæ scribuntur in tabu-
 la sunt æquationes ac si centrum epicicli esset semper in
 auge eccentrici: centro epicicli existente in aliis lo-
 cis eccentrici. Crescunt æquationes argumenti secun-
 dum quod centrum epicicli accedit ad centrum terræ.
 Et ista augmenta æquationum sumuntur per mi-
 nuta proportionalia. quæ minuta proportionalia di-
 cuntur. 60. particule lineæ duple ad lineam ex-
 istentem inter centrum terræ. & centrum eccen-
 trici diuise in 60. partes. Linea uero quæ dirigi-
 tur a centro terræ ad oppositum augis nullam ha-
 bet de istis particulis siue partibus: Quæ uero
 dirigitur ad augem. omnes habet. Aliæ uero li-
 neæ quæ diriguntur ad alia loca habent de illis
 partibus secundum accessum & recessum ab auge
 uel ab opposito augis sicut patet in sequenti figura.

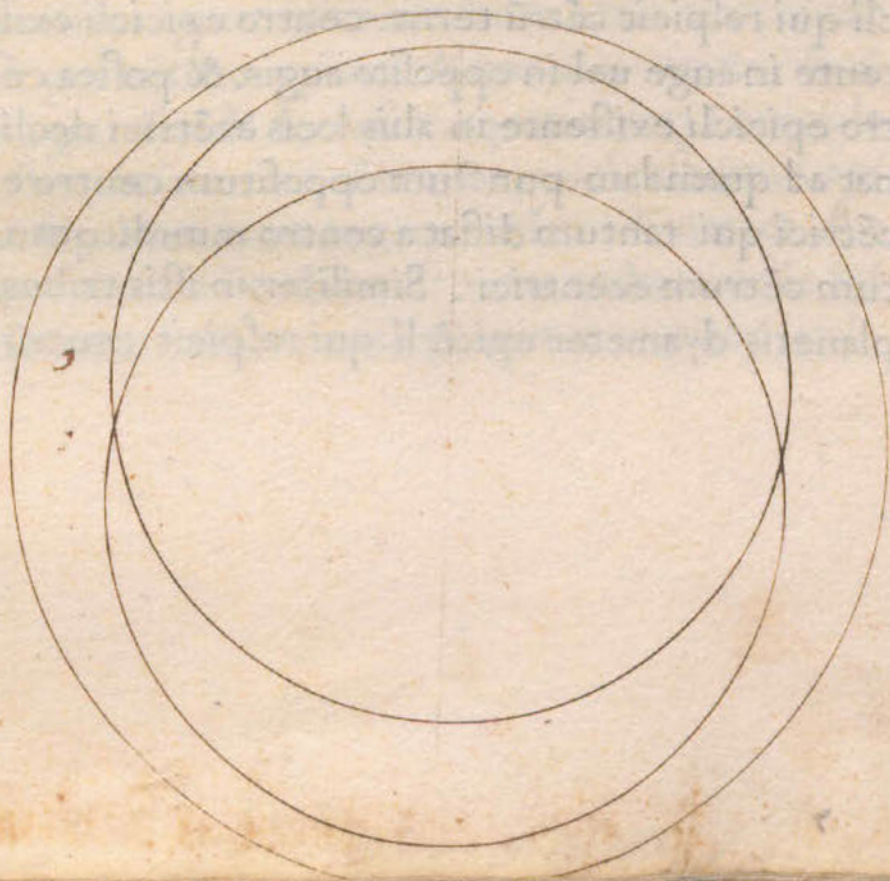
theorica Lyne

cf. No 126

S Equitur de capite draconis: Ecētricus lu
 nā. declinat a uia solis in duas partes .s. in
 septētrionē & meridiē. & ītersecat ecētri
 cū solis ī duobus locis oppositis sp. Et iste īterse
 ctiones dicunt caput & cauda dracōis. Et dicit
 caput ītersectio duarū circūferētiarū ī q̄ īcipit
 decliare luna ad septētrionē. Cauda uero econ
 uerso dīr. Mouentur autē ille ītersectiōes quo
 tidie ab oriēte ī occidentē trib9 mīutis fere. Et
 ducit istas ītersectiōes qdā circūl9 cōcētric9 mū
 do existēs in cōlo lūæ æqualis ecētrico ī magni
 tudie & ē ī supfitie orbis figōr siue ī supfitie uia
 solis. Et iste mot9 est dissilis motui plāetarū q̄ est
 ab occidēte ī oriētē. Et ut hēat silitudo ī motib9
 dīr caput gēzaar tātū ire medio motu contra firā
 mētū q̄ tū ī rei ueritate uadit ī firāmēto. Et pp
 hoc subtracto medio motu capitis a. 12. figis rema
 net uer9 loc9 capitis. cōputat9 secundū successio
 nē figōr zodiaci sicut p3 ī subiecta figura .s. ;

Sequitur de tribus planetis superioribus .s.
 Saturno: Ioue. & Marte: Notandum quod quilibet trium planetarum superiorum habet duos circulos eccentricos dispositos in eadem plana superfitie circumferentie & immobiles nisi quantum ad motum .sue. spære. & ad motum quotidianum circa terram ab oriente in occidentem. Et unus dicitur eccentricus deferens per eorum circumferentiam deferitur centrum epicicli ab occidente in orientem. Et alius dicitur eccentricus æquans super cuius centrum æquale mouetur centrum epicicli. & in temporibus æqualibus æquales angulos describit. Et isti duo eccentrici in una parte cœli æqualiter eleuantur. Et ille cuius centrum propinquius est centro terræ .deferens est. Reliquus uero est æquans. Et tantum distat centrum deferentis . a centro terræ quantum a centro æquantis quia est in medio. Et illa tria centra sunt in una linea. & ambo eccentrici sunt unius quantitatatis. Et sicut in luna diameter epicicli qui respicit centrum terræ. centro epicicli existente in auge uel in opposito augis. & postea centro epicicli existente in aliis locis eccentrici declinat ad quendam punctum oppositum centro eccentrici qui tantum distat a centro mundi quantum centrum eccentrici. Similiter in istis tribus planetis diameter epicicli qui respicit centrum

mundi . centro epicicli existente in auge uel in
opposito augis ecentrici. In aliis autē locis ecen-
trici centro epicicli existente respicit centrum
æquātis . & hæc uocatur reflectio . Et luna in
superiori parte sui epicicli mouetur ab oriente
in occidentem . In inferiori autem econuerso

Et isti planetæ mouentur in inferiori parte e-
picicli ab oriente in occidentē . & in superiori e-
conuerso. Et semp quādo quilibet istorū est con-
iūctus soli per mediū cursum ē in superiori par-
te epicicli sui . s. in auge media . Et ī qualibet op-
positione medi motus cū sole ē in īfimo epicicli
sui. Et in quadraturis cū sole ē ī longitudinibus
mediis epicicli. quare in tāto tempore circuiuit
suū epiciclū ī quanto tempore sol reuertitur ad
suam cōiūctionem . Aux media epicicli dicitur
punctus in superiori parte epicicli quæm teriat
luna exiens a centro æquantis per cētrum epici-
cli. & hæc aux non uariatur . Aux uera dicitur
punctus quæm terminat linea exiēs a cētro ter-
ræ per cētrum epicicli & hæc aux uariatur secū
dū ꝑ crescit & decrescit æquatio cētri. ī epiciclo
Aequatio autem cētri in epiciclo est arcus epi-
cicli cadens inter auge[m] mediam & ueram. Ae-
quatio cētri ī zodiaco est arcus zodiaci cadēs int̄
medium motū epicicli & uerum motū epicicli.

Et in qua pportione se habet una æquatio ad su
ū circulū. in eadē se habet & reliqua. quod pba
ri potest p lineā que cadit inter æque distantes
lineas. Et pp hoc una istarū æquationū accepta ī
tabula. & reliqua est accepta similiter. Medius
motus ōniū istorū. s. planetarū & epicyclorū suorū
ē arcus zodiaci cadēs inter arietē & lineā exeū
tem a cētro terræ. & æque distātem lineæ exeū
ti a centro æquātis p cētrū epicycli. Verus autē
motus epicycli est arcus orbis signorum cadēs in
ter arietem & lineā exeuntē a centro terræ per
cētrū epicycli. Verū locū planetæ teriat line
a exiens a cētro terræ per cētrū planetæ. Aux
autē planetarum ī secunda significatiōe dicitur
sicuti in sole arcus zodiaci incipiens ab ariete &
terminatur per lineā ductā a quodā puncto ter
ræ supraposito augib9 ecētricorū. Cētrū uero
medium planetæ. dicitur arcus zodiaci exiens ī
ter augē ecētrici & mediū motū epicycli. & ī so
le dicitur argumētum. & in luna dicitur cētrū
medium. uel longitudo duplex. uel duplex īn
stitium. Centrum uerū planetæ. dicitur arc9
zodiaci cadēs inter augē & uerum locū epicycli
Argumentum mediū dicitur arcus epicycli ca
dens inter augē mediā. & cētrum corporis pla
netæ. Argumētū uerū planetæ dicitur arc9 epi

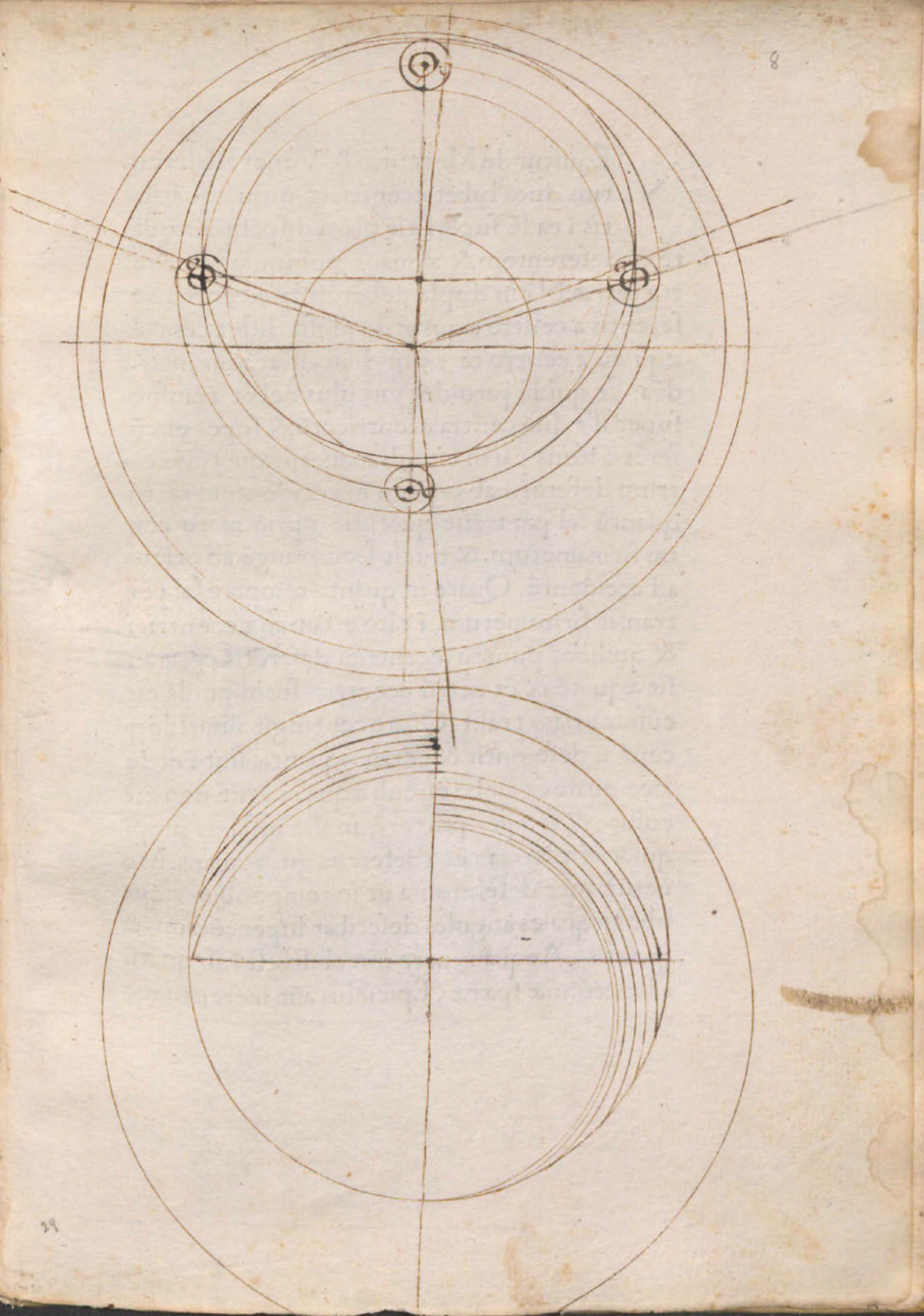

7
cicli cadēs inter augem ueram & cētrum plane
tæ . Et in una medietate coeli subtrahitur æqua
tio centri in zodiaco a centro medio & additur
æquatio centri in epiciclo. argumento medio. &
hoc est ut habeatur cētrū uerū in zodiaco . & ar
gumētum uerū i epiciclo. & in reliqua medieta
te fit econtra . quod patebit faciliter in subiecta
figura. Et quando centrū epicicli ē in auge uel i
opposito augis nullæ sūt prædicte æquationes .
Æquatio argumēti planetæ dicitur arcus zodia
ci existens inter uerum locum planetæ. & uerū
locum epicicli. Et manifestū est q̄ quantoplus
accedit cētrum epicicli ad centrū terræ argumē
to uero planetæ uno & eodē existente. tātō plus
crescit æquatio argumēti quare maiores sūt æq̄
tioēs argmēti centro epicicli existente in longi
tudine prioriori ecentrici q̄ existente in longi
tudinibus mediis ecētrici. & maiores sunt æqua
tiones in longitudinibus mediis q̄ in auge . Æ
quationes autem argumēti quæ sunt scriptæ in
tabulis sunt æquationes . ac si semper fuisset cē
trum epicicli in lōgitudinibus mediis æquātis
non quia centrum epicicli uadat per æquantem
sed quia super centrum æquantis æqualiter cur
rit. Et dicitur tunc esse centrum epicicli i lon
gitudine media æquantis quando dyameter epi

cicli stat ppēdicularit sup cētꝝ mūdi. trāseūtē p
centra ecētricorū. Dīnæ quæ sūt iter æquatio
nes ī longitudine media. & æquatioēs quæ sunt
in auge dicuntur dyameter diuersitates circuli
breuis in longitudine longiori. Et differētīæ æ
quationum in lōgitudinibus mediis. & æquatio
nū quæ sunt in opposito augis dicuntur diuersi
tates dyametri circuli breuis ad longitudinem
propriorem. & iste diuersitates scribuntur in ta
bulis. Excessus autem lineæ protracte a centro
terræ ad augē æquātis ad lineam protractam ab
eodem centro ad longitudinem mediam æquan
tis diuisus in.60. partes dicuntur minuta propor
tionalia ad longitudinē longiorem. Et excessus
lineæ protractæ ad longitudinem mediam ad li
neam protractā ad longitudinē propriorem di
cūtur minuta pporcionalia ad longitudinē pro
priorē similiter diuisus in.60. partes. Quare au
tem diuersitates dyametri ad longitudinem lon
giorē subtrahātur uel ad longitudinē propriori
rē addāt æqtioī argumēti facile patebit aiāduer
tēti ī figura. Quāto. n. ut dictū ē cētꝝ epicicli p^l9
appropiqt cētro træ. tātō p^l9 maioratur æqtio ar
gumenti ut patet in sequenti figura subscripta.

S Equitur de Mercurio & Venere: Mercurius duos habet ecentricos unius quātita-
tis i eadē superfitie plana dispositos æquā-
tē & deferentem. & æquans p̄pinquior est cen-
tro terræ. Nā in duplo debet distare centrū de-
ferentis a centro æquantis. plusq̄ distet centrū
æquantis a centro terræ ut dicit alfraganus in .i+.
d̄ra: Et quidā paruulus circulus debet transire
super illa duo centra ecentricorū. & super circū
ferētiā istius parui circuli mouetur quotidie cē-
trum deferētis ab oriente in occidentem tantū
quantū sol per trāsit quotidie p̄prio motu con-
tra firmamētum. & ducit secum augē ab oriēte
ad occidentē. Quare in quanto tempore sol per
transit firmamētum. i tāto etiam aux ecentrici
& quilibet punctus ecentrici deferētis pertran-
sit æquātē & ē cētrū ecentrici suam puulā cir-
cūferentiam trāsit. Quare contingit aliquādo q̄
centrū deferentis & cētrū æquantis sint i eodē
loco. quare ēt ambo circuli æquales erūt un⁹ cir-
culus. & semper prāterq̄ in illo instanti propi-
quior erit firmamēto deferens quā æquans. Mo-
uetur antē deferens ita ut in temporibus æqua-
libus æquales angulos describat super cētrum æ-
quantis. Aequans uero immobilis est nisi quātū
ad motū suæ sp̄æræ. Epiciclus aut mercurii mo-

9
uetur per circūferentiā ecentrici sui ab occiden-
te ī oriētem æque cito q̄ cito sol contra firmamē-
tum . Vnde apparet q̄ sicut cētrum epicicli lu-
næ bis pertransit circūferentiā sui ecētrici ī mē-
se. ita centrū epicicli mercurii bis pertrāsit ecē-
tricum suum in anno una uice. motu pprio. A-
lia uice motu augis: Iste autem epiciclus mercu-
rii quæmadmodū & alii duos hēt motus. s. medi-
um & uerum. Medius motus terminatur per li-
neam exeuntem a centro terræ & æquedistantē
lineæ exeunti a centro æquantis per centrū epi-
cicli . Et ille medius motus est idē cū medio mo-
tu solis . Sic ēt aliquādo ille tres lineæ sūt æque
distātes. s. linea exiēs a cētro ecētrici solis p̄ cētrū
solis: & linea exiens a centro æquantis ecentrici
mercurii per cētrū epicicli sui. & linea exiens a
centro terræ æquedistās prædictis duabus . Cū
ergo iste tres lineæ æqualiter moueātur semper
erunt æquedistātes . aut erūt omnes eadē linea
aut erunt due eedem & nō oportet propter hoc
ut centrū solis & epicicli mercurii sint in eodē
loco. & q̄ linea quæ exit a centro ecentrici solis
per cētrū solis sit in eadē linea . cū linea exeūte
a centro æquantis per cētrū epicicli. Verus aut
locus uel motus epicicli terminatur per lineam
exeūtem a centro terræ per centrū epicicli: Mo

uetur autē sicut dictum est centrū epicicli ad orientem & aux ecentrici deferentis ad occidētem ī cōtrarias partes æque cito iter se. & æque cito ut sol medio motu: Centrū uero epicicli & aux & quilibet punctus ecentrici deferētis sēp in temporibus æqualibus æquales angulos supra centrum æquantis describūt. Aequē cito etiam centrū deferentis mouetur in parua circūferentia ut ī temporibus. æqualibus æquales arcus describat. Quare inæquales circūferentias seu centra deferentis inæquāte describit: Cū enim pertrāsierit quartā partē sui paruuli circuli nō pertransiuit quartam partē æquantis. Ex iam dictis ēt potest ostendi q̄ aux deferentis nō potest ēē in quolibet puncto æquātis. Lineæ enim exeūtes a centro terræ per centrum deferentis quæ ostendunt augem deferentis semper cadūt ī arcu æquātis compræhenso a duabus lineis contingentibus paruū circulum super quæm mouetur centrum deferentis & transeuntibus per cētrū terræ. Vnde apparet augem deferētis semper uersari iter illum arcum & semper sic cōpræhensum esse idest nunc accedere. & uinc recedere ad augē deferētis respētū augis æquantis. & hoc ab utraq̄ parte augis æquantis īmobilis. Et quāuis aux deferētis nō possit esse nisi intra arcum

prædictum . tamē pūctus deferentis q̄ modo est
 aux potest esse ī quolibet pūcto æquantis idest
 in directo eius . & hoc cōtingit ideo quia aux mu-
 tatur continue . Et quando aux deferentis rece-
 dit ab auge æquantis uersus occidentē tunc sec-
 tio illa circulorum . s. æquantis & deferētis quæ
 est post augem æquātis . s. in parte oriētis in suc-
 cessione signorū accedit ad augem æquantis . & il-
 la sectio quæ est in occidente . recedit . Ecōtra cō-
 tingit recedente auge deferentis ab auge æquan-
 tis uersus orientem . Quotiens uero centrū epi-
 cicli mercurii coniungitur cū auge deferētis . i.
 est in ea . tunc est aux deferentis in auge æquan-
 tis : quare tūc centrū terræ . & centrū æquantis .
 & centrū deferentis . & auges & oppōnes augiū
 & centrum epicicli sunt in una dyametro mun-
 di . Et quando cētrum epicicli est in opposito au-
 gis deferentis quæ opposita aux prius fuerat aux
 . s. quando fuit indirecto augis æquantis . sed post
 efficitur oppostū augis . s. quādo est in opposito
 augis æquantis . Similiter ista duo sunt in eadem
 dyametro . & tunc ambo ecētrici sunt unus ecē-
 tricus . Apparet etiā ex iā dictis q̄ quis cētrum
 epicicli percurrat suum deferētem bis in anno .
 tamen non ē in auge nisi semel . quia dum cētrū
 epicicli est in una medietate sui æquātis . centrū

eccentrici deferentis currit in medietate sui par-
uuli circuli superposita alteri medietati æquan-
tis quod est supra centrū. Et quando cētrū epi-
cicli ē in auge tunc est in pūcto deferētis quod
maxime potest remoueri a terra & sic pōt esse ī
loco maxime remoto a terra. sed illud non pōt es-
se in pūcto maxime accedente terræ. quia quādo
est in opposito augis æquātis quæ prius fuit aux
sui deferentis. tūc ambo circuli sunt unus circu-
lus. & tunc est centrū epicicli in opposito augis
æquantis. Sed tamen sūt duo loca in quibus max-
ime accedit centrum epicicli centro terræ. & in
aliis locis nō potest tantū accedere. Illa uero duo
loca sunt pūcta ppe oppositū augis æquātis uel
deferētis terminātia lineas contingētes paruulū
circulū super quē mouetur cētrū deferētis. &
transeuntes p centrū terræ. Cū igitur centū e-
picicli est in auge statim incipit ire uersus oriē-
tē. in suo deferente. Et similiter centrū deferē-
tis incipit ire uersus occidētē in suo paruulo cir-
culo. Et quando centrū epicicli est in capite lu-
næ contingentis. quod capud est ppe oppositū
augis æquātis. tūc ē cētrū deferētis in pūcto cō-
tactus parui circuli cū ipsa linea. & tūc est aux
deferentis in maxima remotione ab auge æquan-
tis. & tūc ē centrū epicicli ī opposito augis. defe-

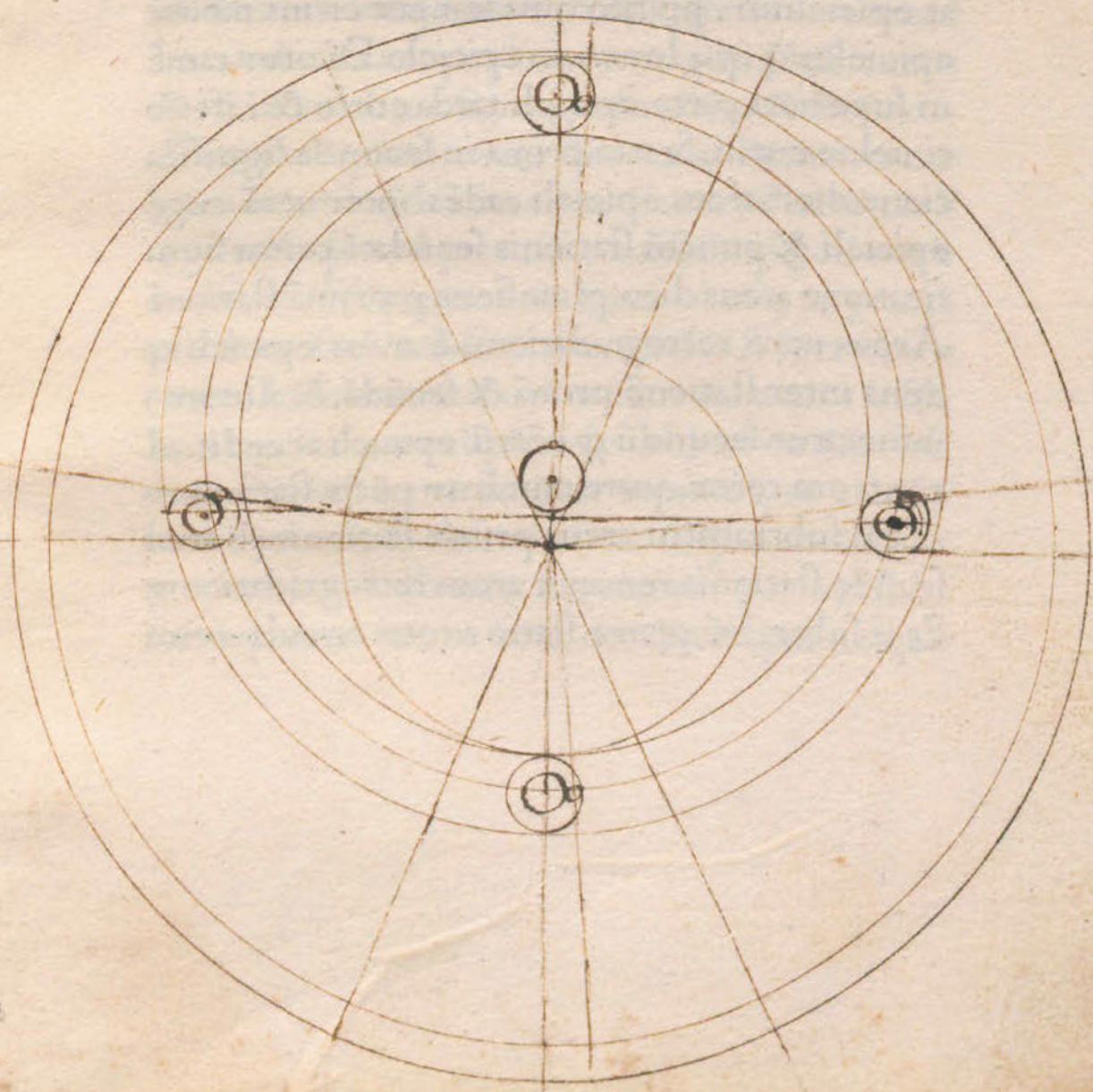
11
rētis: Quare tūc ē ī maiori appin̄tione ad ter
ram. quia cū centrū deferentis descēdit plus in
suo circulo paruo. plus remouetur oppositū au
gis deferētis a centro terræ. quod facile patebit
aspiciēti in figura subiecta. & intelligenti motū
Et q̄diu erit centrū epicicli in isto arcu deferen
tis. q̄ est inter duo pūcta sibi opposita. uel capita
contingentiū linearū quæ capita sunt p̄pinqua
opposito augis æquātis sēper ē ī opposito augis
deferentis. Et sequitur ex hoc q̄ quantū currit
epiciclus in una parte. tantū currit centrū defe
rentis in alia. ergo sēper erūt in eadem linea trā
seunte per centrū terræ & per centrū deferen
tis. & nūq̄ tātū appropiābit cētrū epicicli cētro
terræ. q̄tum appropinquabit capitibus linearū
contingentium. Medius uero motus mercurii
& ueneris. & mediū centrū & uerum. & mediū
argumentū & uerum. & æquatio centri in zodi
aco & in epiciclo. & aux uera & media. & æq̄tio
argumenti. omnia ista sic describūtur in mercu
rio & uenere. sicut ī trib9 superiorib9 uidelicet
saturno. Ione. & marte. Aequationes autē argu
menti mercurii crescunt ut in tribus superiori
bus centro epicicli appropinquante terræ. Ae
quationes uero quæ scribūtur in tabula sunt æq̄
tiones ac si semper fuisset cētrū epicicli interse

catione circuli æquantis cū deferēte . Cum enī
centrū epicicli est in auge mouetur statī uersus
orientem. & ēt intersecatio illa. s. deferentis & æ
quantis quæ est ante ipsū mouetur ad ipsū . s. ad
centrū epicicli quare coniūgūtur . Et æquatio
nes argumēti quæ ibi contingūt sunt continue
scriptæ in tabula . Similiter cōtingit in alia secti
one . centro epicicli existente in aliis locis defe
rētis . & sumuntur æquationes argumenti p mi
nuta pportionalia. quare oportet q tria paria sit
minutorum pporcionalium . Mīuta enī pporti
onalia ad longitudinē longiorē. & est excessus li
neæ exeuntis a cētro terræ ad cētrum epicicli
ipso existente in auge deferētis ad lineā exeun
tem ad intersectionem circulorū excessus lineæ
exeuntis a cētro terræ ad intersectiones ad line
as contingentes ubi est maxima appropiquatio e
picicli cētro terræ. Et iterū ab eodem loco usq
ad oppositum augis æquantis cū sit linea exiens
quare mutantur minuta pportionalia . Diuersi
tas dyametri circuli breuis dupliciter ē describē
da. sicut ī tribus superioribus . Venus uero habet
deferētē & æquantē dispositos sic sicut tres su
periores . & in eodē loco eleuantur in quo ecen
tricus solis. Et centrū epicicli sui ita cito mouet
sicuti sol. quare medius mot⁹ solis est medi⁹ mo

tus suus eo qd lineæ exeunti a cētro terræ æque
distant duæ lineæ. qrum una exit a centro ecen-
trici solis per centrū solis. & alia exiens a centro
æquantis p centrum epicicli. Deferēs & æquās
imobiles sunt nisi q̄tum ad motum .suæ. spæræ.
præter hoc qd deferēs mouetur in latitudine ad
meridiem & ad septētrionem. ita ut cum aliquā
do deferens & æquans sunt in eadem plana sup
fitie .s. sub ecliptica in breui mouetur ab eadē
linea uersus utrumq; polum declinet deferens
Et de hoc motu dicemus in latitudinibus. Omīa
alia de uenere similia sūt in tribus supioribus.

S Equitur de retrogradatione planetarū. ad
quod sciendum est q̄ planeta dicit̄ ēē di
rectus quādo motus eius iuuatur motu e
picycli contra firmamentum coeli. Retrograd⁹
planeta dicitur quando eius motus non iuuatur
motu epicycli. Statio prima dicitur pūctus epicy
cli in quo incipit retrogradari planeta. Statio se
cunda planetæ dicitur punctus in quo incipit di
rigi. Cōdicōnes aut̄ prædictæ sunt tantū in quib⁹
q̄ planetis. uidelicet directio & retrogradatio.
& appellantur prima & secunda statio. Luna ue
ro non dicitur habere ista accidentia quib⁹ habe
at epicyclum. pp hoc quia semper citius mouet̄
epicyclus q̄ ipsa luna. s. in epicyclo. Dicitur tamē
in superiori parte epicycli tarda cursu & ī inferio
ri uelox cursu. Statio prima in secunda signifi
catione dicit̄ arcus epicycli cadēs inter uerā augē
epicycli. & punctū stationis secundæ ī prima signi
ficatione arcus dico p̄transiens p̄ primā stationē
Arcus uero retrogradationis ē arcus epicycli ca
dens inter stationē primā & secundā. & iste arc⁹
minoratur secundū q̄ cētrū epicycli accedit ad
centrum terræ. quare mutātur pūcta stationum
Et si subtrahatur arcus primæ stationis ab arcu
secunde stationis. remanet arcus retrogradationis.
Et si subtrahat̄ prima statio a toto circulo rema

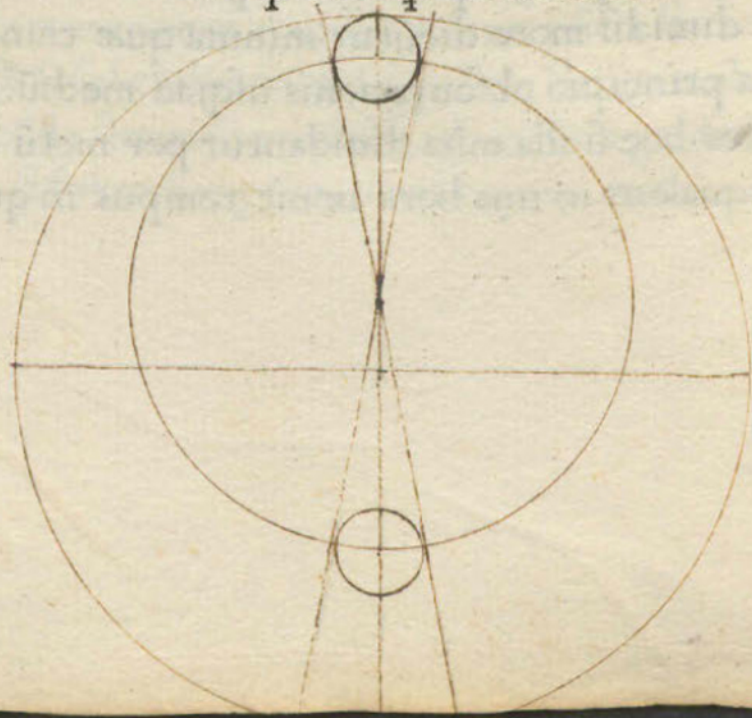
net arcus secundæ: nam tantus est arcus .a. b. c. quā
 tus est arcus .a. c. b. . Medius motus cuiuslibet pla
 netæ ad tēpus præteritū quod non scribitur in
 tabula sic accipitur. Accipe radicē in annis col
 lectis: postea accipe cursum mediū in expansis ā
 norum intermediorū & quæ sūt inter primū an
 num collectorū & annū quē tu uis scire & istū
 cursum. extrahe de radice si fieri potest. Si non
 addatur radici una reuolutio .s. 12. signa & resi
 duum est medius motus planetæ q̄situs. Me
 dia oppositio uel cōiūctio d̄r secundū medios mo
 tus. s. uera secundū ueros. uisibilis secundum uisibi
 les & inuisibiles motus. & hii motus terminant
 lineis ductis a superfitie terræ quam habitamus
 & hoc attenditur signo gradu. mīto & secūdo.

Digitus eclipsis dicūtur duodecimē dyametri cor
 poris lunaris. Minuta casus dicuntur mīta coeli
 quæ trāsit luna a principio eclipsis usq; ad medi
 um. si nō obscuratur tota luna. uel usq; ad princi
 pium aut finē totalis obscurationis si tota obscu
 ratur. In sole minuta casus sunt mīta quæ trāsit
 luna a principio eclipsis solis usq; ad mediū. Mi
 nuta dimidii more dicūtur minuta quæ transit
 luna a principio obscurationis usq; ad mediū. Et
 propter hoc si illa mīta diuidantur per motū lu
 næ æqualem in una hora uenit tempus in quo

tempore pertrāsit ea. Puncta residui dicuntur partes dyametri epicicli quæ sūt ab auge usq; ad directum lunæ. Argumēta quæ ponūtur ī lineis tabularum eclipsiū sunt argumēta latitudinū inter se æquipollentia & latitudines æquipollentes. Anni maiores ad numerū terminorū cōputantur. Minores ad reuolutionem. Mediocres anni sūt medii inter maiores & minores solis & lunæ. Maiores anni sunt eorū maiores circuitus. Minores minimi. Mediocres medii. Tardi dicuntur planetæ idest minuti cursu quādo sūt retro gradī. Veloces planetæ dicuntur. i. acuti quādo sunt directi. Acuti uero numero dicūtur quādo æquatio additur super mediū cursum. Acuti lumine dicunt cū recedūt a sole uel sol ab eis. Minuti lumine dicuntur cū accedūt ad solem uel sol ad eos. Naturæ proprietates & operationes planetarum & signorum determinātur tali conditione q̄ semp fuit inceptio a sole quia nobilior est cæteris planetis. & ab ariete. quia nobilior ē signorū. & a media die. quia nobilior ē ps diei. Et secūdū sitū æqtionis q̄ mediū mūdi existit.

MS p. 34

Atitudo planetæ dīr distātia ipsi9 a uia
L solis: Declinatio dicitur ipsi9 distātia ab
æquinoctiali. patet ergo q̄ sol non habet
latitudinem sed solā declinationē quā
declinationem accipimus in sole per distantiam
centri solis ab interfectione prima quā facit cir
culus solis cū æquinoctiali in principio arietis.
Latitudinem lunæ accipimus per distantiam cē
tri corporis lunæ ab iteſectiōe prima quā facit
circulus lunæ cum circulo solis. i. a capite draco
nis. Et si accipimus declinationē gradus orbis sig
norum in quo est luna .& in eadem hora accipi9
latitudinem lunæ ab orbe signorum. s. a uia solis
& si fuerit ambe .s. latitudo & declinatio septē
trionales uel meridionales iungimus utramq̄ &
exit nobis declinatio lunæ ab æquinoctiali. Et si
fuerit diuersæ subtrahimus minorem de maiori.
Similiter & in aliis planetis inuenitur decliatio
. Et est notandum q̄ ecentricus lunæ semper
eodem modo distat a uia solis. Et epiciclus lunæ
semper est in superficie ecētrici .quare luna nō
habet nisi unam latitudinem. Alii autem plane
tæ .s. quinq̄ accidentales habent duplicem lati
tudinem . unā qdē ex epiciclo q̄ inclinatur ab
ecentrico. Aliam ex ecētrico qui incliatur a uia
solis. Et per tabulam binariū inuenitur latitudo

secundū epiciclum. & per tabulam quaternarii
inuenitur latitudo secundum ecentricū. Et dī
binarii quia duos habet introitus. Et tabula bia
rii est facta ad medietatē circuli. Et quaternarii
ad quartam partem circuli ideēt tabula binarii ē
facta ad sex signa .s. quaelibet tabula suo signo. Et
tabula quaternarii trib9 signis .s. quaelibet tabula
uni signo quæ deseruit octo signis per æquipol
lentiam sicut tabula binarii deseruit duobus sig
nis per æquipollentiam. causa est quia tabula bia
rii est ad epiciclum. ideo intratur ī eam cū argu
mento: Et quia tabula quaternarii est ad centrū
ideo intratur in eam cum distātia a nodo capitis
Et latitudo quæ scribitur ī tabula binarii est di
stantia partiū differētie epicicli .i. a circumferē
tia ecentrici. distantia dico cōputata uersus uia
solis quæ dicitur æcliptica quia ī ipsa uel prope
contingunt eclipses solis & lunæ. Inclinator di
co ita .s. q̄ semper erit planeta inter eclipticam
& centrum epicicli. nisi cum cētrū epicicli fue
rit in capite uel in cauda tunc enim epiciclus ē
directus ī ecentrico. Et quando est in auge epi
cicli. planeta tūc maxime a uia solis declinatur
quare tunc maxima inuenitur latitudo in tabula
hoc est in locis intermediis quia mediocriter in
clinatur & mediocris inuenitur latitudo. Et lati

tudo quæ scribitur in tabula quaternarii est distantia circūferentiæ ecentrici a uia solis quæ distantia est paruula prope nodos & maxime in locis remotis a nodis per tria signa. Et pp hoc inuenitur in tabula quaternarii latitudo in principio maior in fine maxima & in medio mediocris. patet ergo q̄ inuentis istis duabus latitudinib⁹ semper una erit subtrahenda ab alia. Cōpositor tamen tabularum ad ostentionē sui magisterii uoluit ponere ueros numeros latitudinū prædcarū in quibus unus semper in altro trahitur. Sed posuit numeros æquipollentes in quibus si diuideretur unum per alt⁹ uēisset idē quod pueniret si unus uerorum numerorum subtraheretur ab altro. Et est sciēdum q̄ omni subtractioni æq̄ pollet aliqua diuisio & econuerso. Idem enim ē si diuidas sex per tria quasi si subtrahas duo a q̄ tuor. Et ideo diuiditur una latitudo per aliā. Cū centrū epicycli est in nodis tunc nulle sunt latitudines. tūc enim directus est epicyclus in eccentrico. & centrum epicycli est i uia solis. Et q̄ numeri qui sunt in tabula nō sint ueri pat⁹. per hoc q̄ in tabula mercurii inuenitur latitudo minor sex gradibus & sic eēt aliquando extra zodiacū tamen per diuisionem istius. Sed per aliam puenit eius uera latitudo. Et hoc q̄ dixi cū pbat⁹ p

tabulas latitudinis integras . si inueniantur in q
bus fit subtractio uel additio loco diuisionis. Et
dicitur q si diuidas latitudinem . 23 per primā
quod cōputanda est latitudo a uia solis . Et si pri
ma per aliam cōputanda est latitudo zodiaci ut
tāta sit una latitudo duorum gradū secūdū unā
cōputationem quantum altera quatuor graduū
secūdū alteram cōputationem. Capud & cauda
trium superiorū planetarū imobiles sūt. Capud
autem & cauda mercurii & ueneris non semper
morantur sed mouētur. Et ideo aliter inuenitur
argumētum latitudinis ī tabulis superioribus &
aliter in istis duobus. Capud enim ueneris &
mercurii mouentur tali proportionē q uerus lo
cus capitis ueneris & mercurii ab eis distat sem
per tantum q̄tum & nō uerus locus capitis scrip
tus in canone distat a loco qui fit ex medio solis
& argumēto illorum æquato . Ideoq; addimus ar
gumenta illorum medio solis . Vera loca capitū
dicuntur cōputata ab ariete secūdum successio
nem signorum in zodiaco . s. aries. tau. gemi. can.
etcætera. Medii cursus capitū dicuntur cōpu
tari econuerso. s. aries: pis: aqua: etcætera. quia me
dius capitis cū uero capite faciūt. i. l. sigā itegre.

Compositores tabularum super ciuitatem
Arin dicūtur fuisse Nembroth. de stirpe

noe. hermes. yconimus. ptholome9. qui primus fecit astrolabium Albatham Albumelsar & Algorismus. hii quidē prænominatas tabulas sic sapienter cōposuerūt q̄ postea non apparuit aliquis tam doctus q̄ sciuerit cōponere leuiiores. Arin ciuitas est magna ditis ac potens ac sita est in medio mundi nō totius orbis terræ sed hui9 zone tātum quæ uersus septentrionem dicitur tēperata & distat ab utrisq; gradibus Allexandrinis positis sub æquatore in oriente & occidente. 90. gradib9 & ab utroq; polo. 90. gradib9. Vnde stellarū in tot horis per quot horas distāt loca Arin subtrahat uel addat dico tantūmodo in annis collectis. Aequatis planetis ante meridiem uel post pone gradum solis in linea meridionali. & nota ī Almuri & sat cum transire uel retroire. iij. gradibus quot horas habuisti post meridiem uel ante & sic inuenies uel habebis ascēdentē ad horas præsente. Luna existente in medio cœli si æquaaueris eam per tabulas alicuius regionis scies longitudinem inter regiones per differētiam locorū lunæ & non oportebit te expectare eclipsim. Si acceperis altitudinem infimi limbi solis & lunæ in dorso astrolabii & altitudinem inferioris limbi & notaueris motū alidade scies quātitatē dyametrorū solis & lunæ respiciens solē mediante aliquo

Et nota q̄ auge

panno . Et nota q̄ auges dicuntur uersus orientem septem gradibus in .900 . annis . & totidem uersus occidentem in aliis .900 . annis . Et modo sumus in primo motu . Et ideo anno addūtur secūda . Item dicuntur moueri ab Albatem in .60 . āis & quatuor mensibus gradu uno sēper uersus orientem . Alfagranus autem narrat eas moueri in .100 . annis gradu uno semper uersus orientem . Item nota q̄ dicitur a multis peritorum q̄ q̄diu sol fuerit in medietate ecentrici sui quæ maxie remouetur a terra .s. in longitudine longiori magis eleuabitur elidada in dorso astrolabii in meridie q̄ grad⁹ solis i rethe positus super almucata rath in meridie . Econuerso fit in reliqua medietate ecētrici . Et quacuncq̄ die erit maior distātia inter has duas altitudines in eadem erit sol i auge ecētrici . in prima medietate dicta & q̄ta erit distantia tanta erit ecentricus . & quātum nadir solis ceciderit ifra locum super quæm caderet gradus solis si poneretur super consimilē numerum inter almū catarath . In tātam erit fallacia hore tunc accepte . hoc modo considerato uno āno in meridie & in quo die sit sol in auge & q̄tum eleuetur sol tunc per alidadam habebis q̄tū aux sit mota in anno uno . Et hoc modo dicitur Albatem inuenisse auges planetarū q̄tum moueātur

in uno anno mense & die. & tabulas ad hoc com-
posuit. & habuit magnum astrolabium ut tricu-
bitum aut maioris quantitatis. quod habuimus &
in manu habuimus pluries .s. .s. .s.

Linea egrediens a centro terræ. per centz
corporis planetæ ad coelū ostēdit uerū locū
planetæ. ut patet de sole radiāte. Nam re-
recipiētes radiū solis per foramina astrolabii uel
per umbrā uirge erecte. ueraciter sumus signum
coeli omni uice. Linea porrecta a loco i quo nos
sumus per cētrū corporis planetæ ad coelū ostē-
dit locū in quo planeta uidetur eē & nō est nisi
quando planeta est tantū in nostro zenith. Tūc
enim linea egrediens a centro terræ ad centrū
corporis planetæ. & linea porrecta a loco in quo
nos sumus eadem est & locus in quo terminatur
idem alias nō. Arcus igitur interceptus iter lo-
cum uerum & locū in quo planeta eē uidetur di-
citur reflectio uel diuersitas aspectus. Est autē
dicta reflectio aliquādo in latitudine aliquādo at
in longitudine aliquando diuersa aliquando ma-
ior aliquando minor. Et est sciendum q̄ in stel-
lis quæ sūt supra solem non est reflectio sensu p-
ceptibilis .s. Saturno Ioue & Marte sed tantū in
sole uenere. mercurio & luna quorum sol & luna
optinent principatum. In sole autem extrahitur

reflexio triū miutorū ad plus, & quādo ē idem
sol iuxta orizōtē maxie at sētīt ī lūa . Est at tota
reflexio ī lōgitudīe quādo planeta ē ī meridiāo
aspiciētis. Est autē tota reflexio ī latitudine quā
do planeta est ī arcu altitudīs . Et ē diuersa. i.
partī in longitudine & partim in latitudine quā
do planeta nō est in meridiano aspicientis nec ī
circulo altitudinis notæ. Est etiā aliquādo maior
pp unā de duabus causis uel pp ābas. Sūt. n. duæ
causæ pp quas reflexio ē maior & minor simili
ter una est quando magis distat a nostro zenith
unde iuxta orizōtem maxima est reflexio. Alia
est quando ppinquior est terræ . Vnde quādo
luna est in lōgitudine propīquiore & iuxta ori
zontem aggregantur de reflexione gradus un9
& minuta . + + . quæ est omniū reflexionū maxi
ma . Quando uero est in longitudine lōgiori ag
gregātur . 44 . minuta . In horis autē eclipsiū quod
magis aggregatur de reflexione est gradus un9
& quatuor minuta . . . ;

Anni christi mot9 octauæ spæræ. hic uero mo
tus circa medium anni collocatur ut quasi æqua
liter procedat quia ī tam paucis annis nō ē mag
na īæqualitas . Anni christi grad9 mīuta. secūda

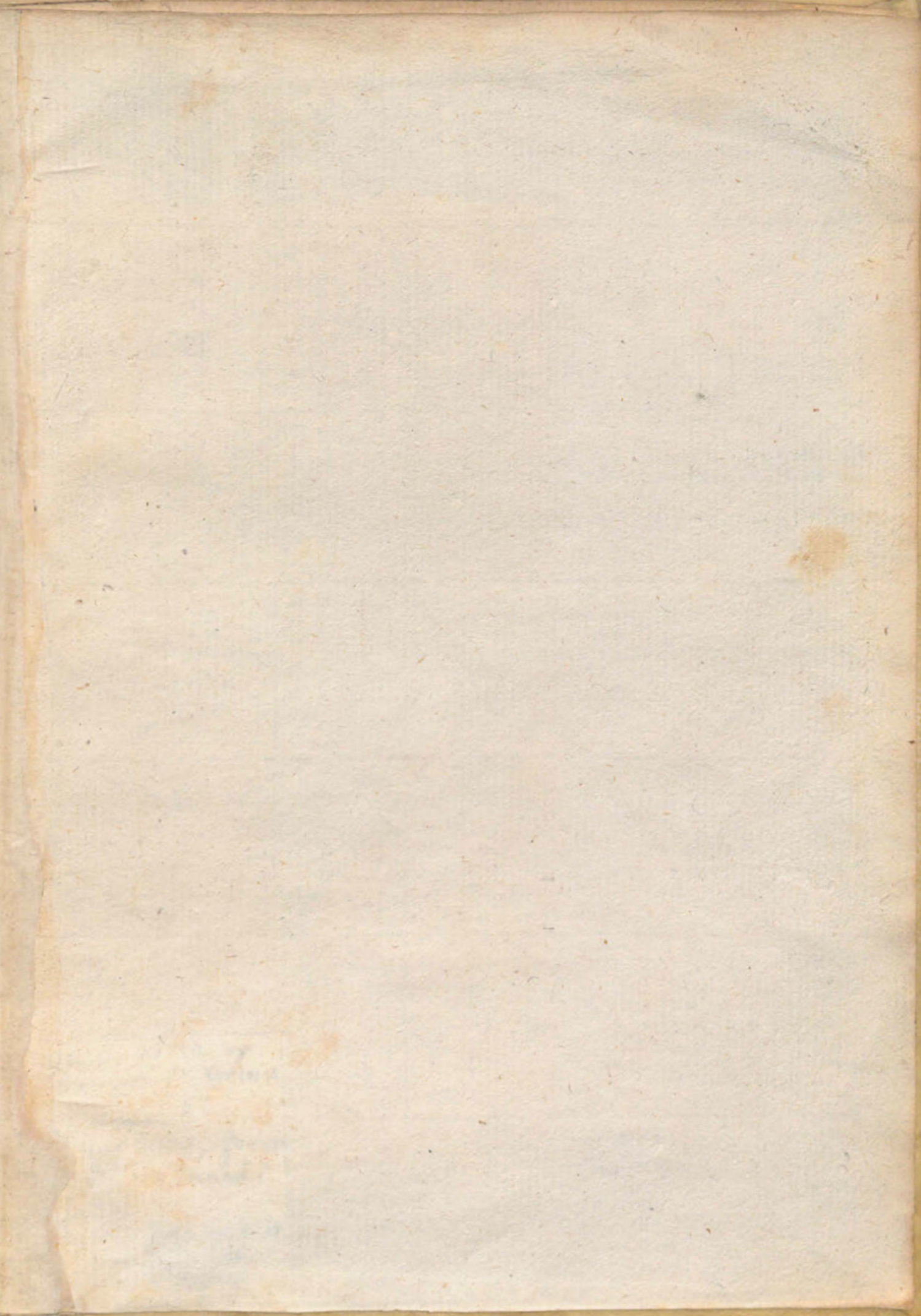
A Spectus planetarum sic potest inueni
 ri intretur cum gradu æquationis cu
 iuslibet planetæ in tabula ascensionis
 signorum & in circulo directo qui in
 cipit ab ariete & graduū numerus inuentus sub
 signo gestanti ipsum planetam signetur deinde
 intratur cum gradibus æquationis cuiuslibet al
 terius & numerus graduū inuētus super gestā
 tem ipsum accipiat & istorum secundorū nu
 merorum sic acceptorū minor a maiore dematur
 si super creuerit. sexta pars circuli erit sextilis
 aspectus. si remāserit. quarta pars circuli erit quā
 tus aspectus. si remanserit tot gradus quot com
 plectitur. tertia pars circuli erit trinus aspectus
 & si remanserit medietas oppositionis. si plures
 gradus remanserit non aspicient se planetæ si ni
 hil remāserit erunt tunc ipsi planetæ iuncti cor
 poralit. si remanserint tot gradus quot cōplecti
 tur alterius splendor erunt tunc iuncti lumine
 ipsi planetæ & non corporaliter .∴ .∴ .∴

Expleta ē theórica planetarū
 .Deo gratias .∴. AMEN

Wm. H. Robinson Ltd. Lond. Cal. 59 July 1936

THE EARLIEST PRINTED BOOK ON ASTRONOMY.

6. ASTRONOMY. [Sacrobosco (Johannes de, i.e., John Holywood, an Englishman)]. Tractatus de Sphaera (i.e., *A Treatise on the Sphere*).

Printed in Roman type, diagrams supplied with a pen; early MS. notes, slightly wormed.

40 leaves

Type R. 119

Sm. 4to., a large copy in old vellum.

[Venice, Florentius of Strassburg, c. 1471]

EXCESSIVELY RARE. We have only been able to locate one other copy (Cambridge University Library). According to Winship's *Census* there is no copy in America; according to Pierce Butler's Check List there is no copy at Chicago; there is no copy in the British Museum, nor (according to Proctor) in the Bodleian Library. Hain indicates that there is no copy at Munich.

Having been published ten years before the earliest book with printed diagrams the figures are of course supplied by hand. The book is a manual of the principles of astronomy, and is apparently the earliest printed work on the subject.

leaves 23-40 by
Gherardo da Cremona

Accession no.

HC

Sacro Bosco, Joannes
Author
Sphaera mundi

[1472]

Call no.

Incunabula

5-408

(Goff)

12K

28 Aug 1936

